

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

รอยประทับที่ยังคงอยู่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

REMAINING MEMORIES

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	รอยประทับที่ยังคงอยู่
โดย	ณัฐชนน มีดี
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารท์สนวงศ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. อาจารย์ อภินันท์ จิตรกร)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ กัญญา เจริญสุภกุล)

58901310 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : รอยประทับ, คงอยู่

นาย ณิชชนน มีดี: รอยประทับที่ยังคงอยู่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์

วิทยานิพนธ์ชุด “รอยประทับที่ยังคงอยู่” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะเทือนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันทันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง ขอบเขตการศึกษา 1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผลงานชุดนี้ สะท้อนถึงถึงความรู้สึกเศร้าเสียใจกับการจากไปของน้องชายและเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวและการใช้เวลากับคนสำคัญผ่านผลงานจิตรกรรม 2. ขอบเขตด้านรูปแบบ สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม รูปแบบ 2 มิติ 3. ขอบเขตด้านเทคนิค แสดงออกด้วยเทคนิค สีน้ำมันบนผืนผ้าใบด้วยรูปแบบเหมือนจริงผ่านวัตถุดิบของและบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับน้องชาย

ผลของการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงาน ให้เป็นไปตามมุมมองและแนวความคิดของข้าพเจ้า รวมถึงแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานรูปแบบเหมือนจริง โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน เพื่อให้ผู้ที่ชมผลงานเกิดการตระหนักถึงการให้ความสำคัญแก่ครอบครัวหรือบุคคลที่ตนรักในทุกๆวันที่ยังคงได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และรับรู้ความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องคุณค่าของกาลเวลาเสมอ

58901310 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : Remaining, Memories

MR. Natchanon MEEDEE: Remaining memories Thesis advisor : Assistant Professor
Wiranya Duangrat

The main objective of this thesis, The Remaining memories, is to express the sorrow and depression of losing the researcher's brother. Taking all the sadness to create this piece of realistic painting through the shapes of objects related to him and the color used to reflect the sadness, loneliness and desolation. Scope of the Study 1. In terms of content, it reflects the sorrow of loss of a loved one and states the importance of family or important person. 2. In terms of form, it is the piece of 2-dimensional art. 3. In terms of technique, it is the realistic painting art which adopts the Oleographs techniques.

The researcher analyzed the content for creating this piece of art with the aims to pass on the feeling of sadness through the realistic oil painting, in addition, to remind the viewers to realize how important family is and always be aware of time.

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยให้การสนับสนุนความช่วยเหลือในทุกๆด้านด้วยดีเสมอมา และ เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา

การสร้างสรรค ผลงานวิทยานิพนธ์เรื่อง“รอยประทับที่ยังคงอยู่” จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี การศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะนั้น ก็ด้วยได้รับกำลังใจ การสั่งสอน ชี้แนะกระบวนการทำงาน ชี้แนะแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดความสมบูรณ์ ด้วยการเป็นที่ปรึกษาได้อย่างดียิ่งเสมอมาจาก

ผศ.วิริญญา ดวงรัตน์และอาจารย์ อาจารย์ ดร.อภิรักษ์ จิตรกร อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยดูแลให้คำปรึกษาทั้งทางแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานและทางภาคเอกสารวิชาการศิลปะ รวมทั้งคณาจารย์ กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ศาสตราจารย์ เกียรติคุณพิชญ์ สุกนิมิตร คณาจารย์ ในคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ พร้อมทั้งแนะแนวทางในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้าย ขอขอบคุณตัวข้าพเจ้าเอง ที่ขยัน อดทน ผู้พัฒนาแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจนประสบความสำเร็จ และจะนำแนวทางในการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

ณัฐชนน มีดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
ขอบเขตการศึกษา	2
วิธีการดำเนินงาน	2
แหล่งข้อมูล.....	2
เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดและอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน	4
ที่มาของแนวคิด	4
แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง	4
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	8
ศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic).....	8
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	9
สัญลักษณ์.....	16
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปกรรม	19

นที อุตฤทธิ์.....	19
เรอเน ฟร็องซัว กีแลน มากริต.....	21
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	24
สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์.....	31
วิธีการดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์	32
บทที่ 4 ขั้นตอนและการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	38
ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	38
ผลงานสำเร็จและการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์	41
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	41
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	42
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	43
สรุปผลการสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	46
บทที่ 5 อภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	47
สรุปการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	47
อภิปรายในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	48
ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	49
รายการอ้างอิง	50
ประวัติผู้เขียน	52

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	5
2	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	5
3	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	6
4	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	6
5	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	7
6	วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	7
7	ผลงานของอาจารย์ นที อุตฤทธิ	19
8	ผลงานของอาจารย์ นที อุตฤทธิ	19
9	ผลงานของ René Magritte	21
10	ผลงานของ René Magritte	21
11	แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 1	24
12	แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 2	24
13	แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 3	25
14	แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 4	25
15	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	26
16	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	27
17	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	28
18	ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 1	31
19	ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 2	31
20	ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 3	32
21	ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 4	32
22	ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 1	34
23	ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 2	35
24	ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 3	35
25	ภาพร่างโดยรวม	37
26	ภาพลงสีชิ้นแรก	37
27	ภาพการสร้างบรรยากาศโดยรวม	38

ภาพที่		หน้า
28	ภาพลงรายละเอียด	38
29	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	39
30	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	40
31	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครอบครัวของข้าพเจ้ามีจำนวน 4 คน ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ข้าพเจ้า และน้องชาย ตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้ากับน้องชายจะสนิทกัน มากด้วยความที่เราเป็นผู้ชายด้วยกัน จึงมักมีกิจกรรมที่ต้องทำด้วยกันและ อาจจะทะเลาะกันบ้างตามประสา แต่เราก็ผูกพันกันมาก เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องห่างจากบ้านและครอบครัว จนกระทั่งวันที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น โรคร้ายนั้นได้พรากชีวิตน้องชายของข้าพเจ้าไปจากครอบครัวของเราอย่างไม่มีวันกลับ ความสูญเสียได้เกิดขึ้นโดยที่ไม่มีใครรับกับมันได้ทัน และในตอนนั้นข้าพเจ้ากำลังสอบปลายภาค การศึกษาและทำผลงานส่งก่อนจบเทอมนั้นพอดี การสอบที่ชื่อนาคศของข้าพเจ้า และการสูญเสียที่ทำร้ายจิตใจ มันก็เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าอยากกลับไปพบหน้าน้องชายเป็นครั้งสุดท้าย แต่หน้าที่ในชีวิตมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้านั้นก็สำคัญ ข้าพเจ้าจึงทำได้เพียงแค่กลับบ้านไปในวันที่ น้องได้จากไปแล้ว

ตราบนานเท่าวันนี้ ของใช้ เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน แม้กระทั่งกีตาร์ตัวโปรดของน้อง ก็ยังคงอยู่ที่เดิม และของใช้เหล่านั้นก็ยังอยู่ในลักษณะปกติ ไม่มีการเก็บของใส่กล่องหรือมีการจัดเป็นมุมเฉพาะของน้องซึ่งการ ที่ทำทุกอย่างให้เป็นเหมือนเดิมนั้นก็เพื่อให้ได้ระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ให้เป็นเสมือนเครื่องย้ำเตือนความทรงจำของข้าพเจ้ากับน้อง และครอบครัวของเรา

ข้าพเจ้าจึงนำเหตุการณ์สำคัญของชีวิตดังที่กล่าวมานี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบเสมือนจริงเพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะท้อนใจ ผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันทันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง เพื่อให้ผู้ที่ชมผลงานเกิดการตระหนักรู้ถึงการให้ความสำคัญแก่ครอบครัวหรือบุคคลที่ตนรักในทุกๆ วันที่ยังคงได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และรับรู้ความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องคุณค่าของกาลเวลาเสมอ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนถึงความรู้สึกเศร้าเสียใจกับการจากไปของน้องชาย
2. เพื่อสื่อและสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกผ่านวัตถุสิ่งของในรูปแบบเสมือนจริง

3. เพื่อให้ผู้ที่ได้ชมผลงานตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวและการใช้เวลากับคน
สำคัญ

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผลงานชุดนี้ สะท้อนถึงถึงความรู้สึกเศร้าเสียใจกับการจากไปของ
น้องชายและเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวและการใช้เวลากับคน
สำคัญผ่านผลงานจิตรกรรม
2. ขอบเขตด้านรูปแบบ สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม รูปแบบ 2 มิติ
3. ขอบเขตด้านเทคนิค แสดงออกด้วยเทคนิค สีน้ำมันบนผืนผ้าใบด้วยรูปแบบเหมือนจริง
ผ่านวัตถุสิ่งของและบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับน้องชาย

วิธีการดำเนินงาน

1. ศึกษาข้อมูลจากภาคเอกสาร หนังสือ วรรณกรรม และวิทยานิพนธ์ทางทัศนศิลป์
2. ศึกษาข้อมูลภาคสนาม จากสถานที่จริง
3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ - สังเคราะห์ถึงรูปแบบและความสำคัญที่จำเป็นต่อการสร้างสรรค์
4. สร้างภาพแบบร่าง
5. นำเสนอแบบร่างและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
6. ปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลภาคเอกสาร

1. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ
2. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จ.นครปฐม
3. หอศิลป์แห่งชาติ, หอศิลป์กรุงเทพฯ, พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยราชดำเนิน

ข้อมูลภาคสนาม

1. บ้านของข้าพเจ้าและบริเวณรอบบ้าน
2. สวนสาธารณะ

เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

อุปกรณ์

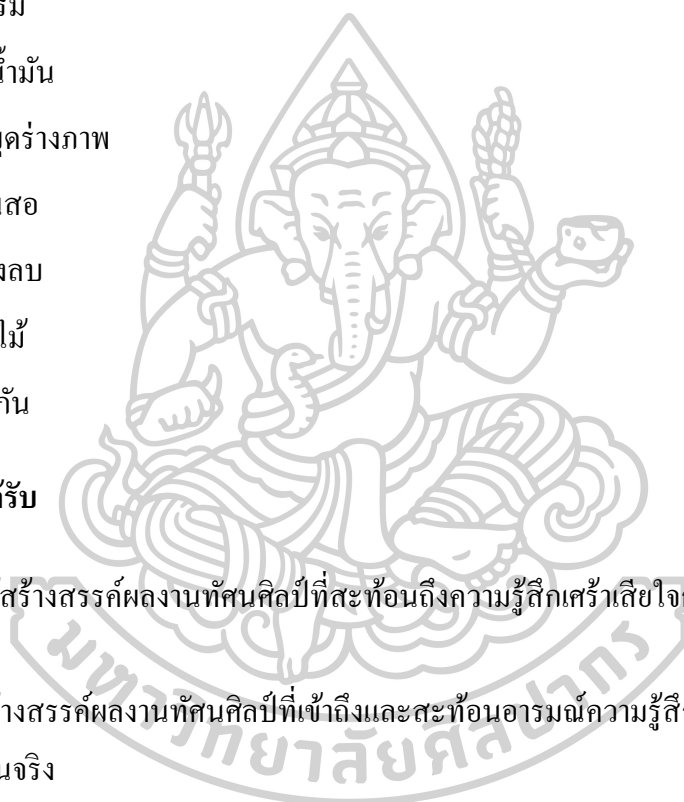
1. กล้องถ่ายรูป
2. คอมพิวเตอร์
3. เครื่องพิมพ์ (Printer)

วัสดุ

1. เฟรม
2. สีน้ำมัน
3. สมุดร่างภาพ
4. ดินสอ
5. ยางลบ
6. สีไม้
7. พู่กัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนถึงความรู้สึกเศร้าเสียใจกับการจากไปของน้องชาย
2. สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่เข้าถึงและสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกผ่านวัตถุสิ่งของในรูปแบบเหมือนจริง
3. ผู้ที่ได้ชมผลงานตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวและการใช้เวลากับคนสำคัญ

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดและอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มาของแนวคิด

การศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์นี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวการจากไปของน้องชาย ด้วยโรคร้าย ทำให้ตัวข้าพเจ้าและครอบครัวเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้สึกนี้มาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันทันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง โดยเป็นหัวข้อดังนี้

- 1.แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง
- 2.อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม
- 3.อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปกรรม

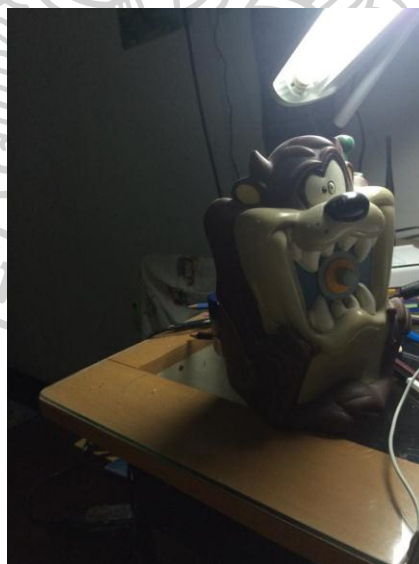
แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง

ครอบครัวของข้าพเจ้ามีจำนวน 4 คน ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ข้าพเจ้า และน้องชาย ตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้ากับน้องชายจะสนิทกันมากด้วยความที่เราเป็นผู้ชายด้วยกัน จึงมักมีกิจกรรมที่ต้องทำด้วยกันหลายอย่าง และอาจจะทะเลาะกันบ้างตามประสา แต่เราก็ผูกพันกันมาก เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องห่างจากบ้านและครอบครัว จนกระทั่งวันที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น โรคนั้นได้พรากชีวิตน้องชายของข้าพเจ้าไปจากครอบครัวของเราอย่างไม่วันกลับ ความสูญเสียได้เกิดขึ้น โดยที่ไม่มีใครรับกับมันได้ทัน และในตอนนั้นข้าพเจ้ากำลังสอบปลายภาค การศึกษาและทำผลงานส่งก่อนจบเทอมนั้นพอดี การสอบที่ชื่อนาคศของข้าพเจ้า และการสูญเสียที่ทำร้ายจิตใจ มันก็เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าอยากกลับไปพบหน้าน้องชายเป็นครั้งสุดท้าย แต่หน้าที่ในชีวิตมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้านั้นก็สำคัญ ข้าพเจ้าจึงทำได้เพียงแค่กลับบ้านไปในวันที่น้องได้จากไปแล้ว トラบจนทุกวันนี้ของใช้ เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน แม้กระทั่งกีตาร์ตัวโปรดของน้อง ก็ยังคงอยู่ที่เดิม และของใช้เหล่านั้นก็ยังอยู่ในลักษณะปกติ ไม่มีการเก็บของใส่กล่องหรือมีการจัดเป็นมุมเฉพาะของน้องซึ่งการทำทุกอย่างให้เป็นเหมือนเดิมนั้นก็เพื่อให้ได้ระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ให้เป็นเสมือนเครื่องย้ำเตือนความทรงจำของข้าพเจ้ากับน้อง และครอบครัวของเรา ข้าพเจ้าจึงนำประสบการณ์นี้ของข้าพเจ้ามาสร้างเป็นผลงานชุดนี้เพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานได้ตระหนักถึงคุณค่าของเวลาที่ได้อยู่ร่วมกันของครอบครัวหรือคนสำคัญว่ามันมีค่ามากควรเก็บและรักษามันไว้เป็นอย่างดีอย่าใช้เวลาให้ผ่านไปอย่างไม่มีคุณค่า

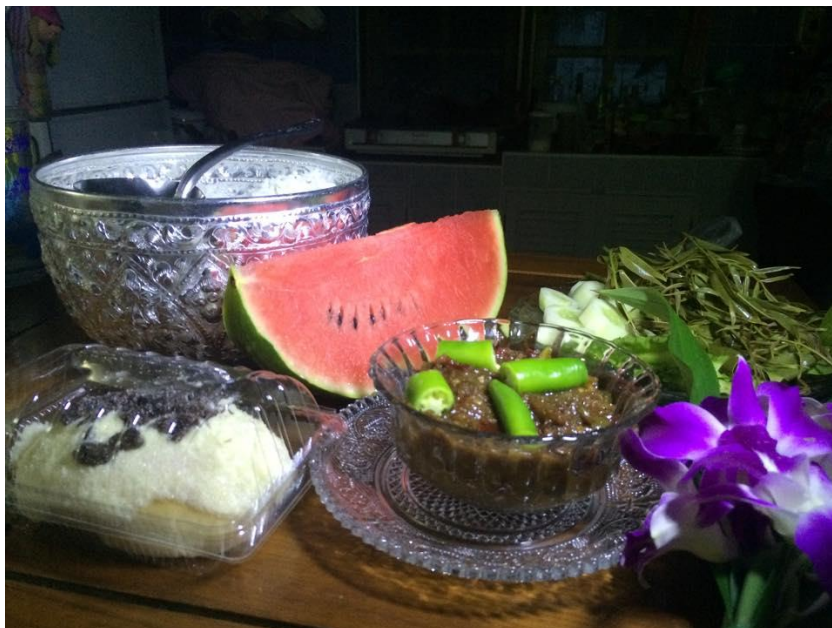
ภาพข้อมูลแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง

ภาพที่ 1 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

ภาพที่ 2 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

ภาพที่ 3 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

ภาพที่ 4 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

ภาพที่ 5 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

ภาพที่ 6 วัตถุที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
(ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, ณ ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์, ธันวาคม 2559)

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

จิตรกรรมเป็นอิทธิพลทางศิลปกรรมและมีคุณค่าอย่างยิ่งของชาติไทยเป็นผลงานศิลปกรรมที่เป็นการแสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้ เกิดภาพเป็นงานศิลปะ 2 มิติ เป็นรูปแบน ไม่มีความลึก แต่สามารถเขียนลวงตาให้มีความรู้สึกรู้สึกว่ามีความลึกหรือมีความนูนได้ ความงามของจิตรกรรมนั้นเกิดจากการใช้สีในรูปแบบที่ต่าง ๆ กัน การสร้างสรรค์วิถยานิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างลักษณะเฉพาะตัวของผลงานจิตรกรรมซึ่งเป็นการระบายสีเรียบๆ แต่สร้างให้มีน้ำหนักแสงเงาที่เน้นแสดงรูปทรงของตัววัตถุสิ่งของและมีการกำหนดขนาดของผลงาน ตามความเป็นจริงของสิ่งของที่นำมาใช้ใน เพื่อบ่งบอกอารมณ์ความรู้สึกผ่านเรื่องราว โดยใช้ค่าน้ำหนักของสีอ่อนแก่และ โครงร่างสีโดยรวมให้เป็นสีไปใน โทนเดียวกัน

ศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic) ศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic Art) นั้นหมายถึง ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะที่มีรูปแบบลักษณะที่เป็นแนวเหมือนจริง ในส่วนของเนื้อหาข้อมูลที่เป็นจริงก็เป็นความเหมือนจริงอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นเมื่อกล่าวถึง

ศิลปะแบบเหมือนจริงนั้นจะมีด้วยกัน 2 ความหมาย คือ

1. รูปแบบ
2. ลักษณะงานศิลปะที่มีข้อมูลจริง เนื้อหาจากความจริง

ศิลปินบางท่านนั้นอาจมี “รูปแบบที่เป็นความเหมือนจริง” แต่ไม่มีลักษณะของความเป็นจริงที่ศิลปินบางท่านนั้นอาจมีข้อของความเป็นจริงจากข้อมูลแต่ไม่ได้มีรูปแบบของผลงานที่เหมือนจริง เช่น ภาพถ่ายสถานการณ์บ้านเมือง

ศิลปินบางท่านอาจมีผลงานที่ทั้งรูปแบบและข้อมูลที่มาจากความเป็นจริง

รูปแบบของผลงานศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic Art)

แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1. รูปแบบที่มีความเหมือนจริงแบบตามหลักวิชา ซึ่งถูกต้องตามหลักการวิชาทฤษฎีกายวิภาคการเขียนทัศนียวิทยาหรือเป็นการใช้เรื่องของแสงเงาตามหลักการทั้งในเรื่อง โครงสร้างและ ส่วนของละเอียด
2. รูปแบบที่เหมือนจริงตามแบบของธรรมชาติ ซึ่งจะคู่มิความอิสระมากกว่าในแบบตามหลักวิชาโดยที่ไม่คำนึงถึงเรื่องการเก็บส่วนของละเอียดแต่จะพิจารณาถึงโครงสร้างที่คู่มิความใกล้เคียงกับธรรมชาติ

3. รูปแบบที่เหมือนจริงแบบการถ่ายภาพ เป็นผลงานที่เหมือนจริงตามแบบมาจากภาพถ่าย ลักษณะแสงเงาไม่เป็นธรรมชาติดูมีความกระด้างและมีพื้นผิวเป็นภาพถ่าย ไม่แสดงถึงความมีชีวิตแบบธรรมชาติ¹

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุ นั้นคือ ธาตุหลากหลายแบบ ที่ศิลปินนำมาใช้ในการสร้างแสงเงารูปทรงเพื่อให้เกิดเป็นผลงานโดยประกอบด้วย จุด เส้น น้ำหนัก สี แบบรูปของที่ว่างและลักษณะของพื้นผิว

จุด (Point)

ก่อนเริ่มทัศนธาตุอื่นๆ จะขอกล่าวถึงเรื่องธาตุก่อน เพราะจุดเป็นธาตุที่เป็นเบื้องต้นที่สุดของการมองเห็นจุดมีความเป็นมิติ มีค่าเป็นศูนย์ ไม่มีเรื่องของความยาว ความลึก หรือความกว้าง เป็นธาตุที่ไม่สามารถที่จะแบ่งออกได้อีกเป็นสิ่งที่เล็กที่สุดที่จะสามารถใช้สร้างรูปทรงและสามารถสร้างพลังให้เกิดความเคลื่อนไหวในส่วนที่เป็นที่ว่างภายในภาพ

ในธรรมชาติเราสามารถเห็นจุดเป็นการกระจายแบบซ้ำๆ อยู่ทั่วไปในพื้นที่ว่าง เช่น จุดที่มีความสุกใสเป็นหมู่ดาวบนท้องฟ้า ลายจุดที่อยู่บนตัวของสัตว์ และพืชบางชนิด เมื่อเราได้อยู่บนที่สูงแล้วมองลงมายังกลุ่มคนจะเห็นเป็นจุดที่เกิดการกระจายเคลื่อนไหวไปมา มิติดันนั้นก็ไม่มี หรือรวมกลุ่มกันที่จุดที่เราเห็นซ้ำๆ เหล่านี้ทำให้เกิดเป็นตำแหน่งของรูปทรง (จุด) ในที่ว่างขึ้นซึ่งนั้นจะเป็นจุดเริ่มแรกสุดของเรื่องขององค์ประกอบศิลป์ในที่ว่างซึ่งจะทำให้ที่ว่างที่มีอยู่นั้นเกิดความหมายขึ้นมาได้ทันที

เส้น (Line)

ตามหลักฐานที่มีทางประวัติศาสตร์นั้นได้บ่งบอกไว้ว่าผลงานทัศนศิลป์ชิ้นแรกของมนุษย์นั้นได้เริ่มจากเส้น อย่างที่เราจะเห็นได้จากการเขียนภาพที่ผนังของถ้ำคนสมัยดั้งเดิมนั้น (Primitive) ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของเรื่องศิลปะขึ้น ในวัยเด็กนั้นเราก็ใช้เส้นเช่นเดียวกัน เส้นนั้นเป็นทัศนธาตุเริ่มต้นซึ่งมีความสำคัญที่สุดเป็นแกนหลักของเรื่องทัศนศิลป์ในทุกแขนง และเส้นนั้นก็ เป็นพื้นฐานของโครงสร้างในทุกๆ สิ่งที่อยู่ในจักรวาล เส้นสามารถให้ความรู้สึกได้ทั้งในตัวของมันเองและด้วยการสร้างขึ้นมาให้เป็นรูปทรงต่างๆ

¹ วิโชค มุกดามณี (2555). ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ, พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

คุณลักษณะของเส้น

เส้นนั้นมีอยู่มิติเดียว นั่นคือ ความยาว ซึ่งทำให้เกิดลักษณะต่างๆได้ ทั้งทิศทาง และขนาด เส้นนั้นมีลักษณะต่างๆกันไปยกตัวอย่าง เช่น เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นคลื่น เส้นคด เส้นเกล็ดปลา เส้นฟันปลาเส้นประ เส้นก้นหอย เป็นต้น ทิศทางของเส้น นั้นได้แก่ แนวราบ แนวเฉียง แนวลึก และแนวตั้ง ขนาดของเส้นนั้นจะไม่มี ความกว้างจะมีแต่เป็นเส้นหนา เส้นบาง หรือ เส้นใหญ่ เส้นเล็ก

ความรู้สึกที่เกิดจากลักษณะของเส้น

1. เส้นตรงให้ความรู้สึกที่เกี่ยวกับความแข็งแรง แน่นอน ตรง หยาบ ไม่อ่อนข้อและเอาชนะ
2. เส้นโค้งไม่มาก หรือเส้นที่เป็นคลื่นน้อยๆจะทำให้เกิดความรู้สึกที่สบาย ต่อเนื่อง ลื่นไหล เปลี่ยนแปลงได้ การเคลื่อนไหวอย่างช้าๆ มีความกลมกลืนกันในการเปลี่ยนของทิศทาง สุภาพ
3. เส้นโค้งที่เป็นวงแคบมีพลังเคลื่อนไหวที่รุนแรง เปลี่ยนทิศทางโดยรวดเร็ว
4. เส้นโค้งเป็นวงกลม เป็นการเปลี่ยนทิศทางที่มีความตายตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง
5. เส้นโค้งเป็นก้นหอย จะให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย และเติบโตเมื่อมองจากภายในออกมา
6. เส้นฟันปลาหรือคดที่มีการหักเหโดยกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็วมากทำให้ประสาทเกิดการกระตุก ให้จังหวะกระแทกกระทั้น เกร็ง ทำให้นึกถึงพลังของไฟฟ้าความรู้สึกที่เกิดจากทิศทางของเส้นเส้นทุกเส้นนั้นมีทิศทาง คือ ทางนอน ทางตั้ง หรือทางเฉียง ซึ่งในแต่ละทิศทางนั้นจะเกิดความรู้สึกที่ต่างกัน
 - 6.1 เส้นนอน มีความกลมกลืนกับแรงดึงดูดโลก ให้อารมณ์ความรู้สึกเหมือนกับการพักผ่อน การผ่อนคลาย ความเงียบสงบ ซึ่งได้แก่ เส้นของขอบทะเล เส้นของขอบฟ้า เส้นของทุ่งที่กว้างๆ คนนอน
 - 6.2 เส้นตั้งนั้นจะให้ความแข็งแรง มั่งคั่ง สมดุล จริงจัง เจริญ และพุ่งขึ้น เป็นเส้นที่มีสัญลักษณ์ถึงความถูกต้อง ความเป็นผู้ดี ความซื่อสัตย์ มีความสมบูรณ์อยู่ในตัวของตัวเอง
 - 6.3 เส้นเฉียงนั้นเป็นเส้นที่อยู่ระหว่างเส้นตั้งและเส้นนอนซึ่งให้ความรู้สึก ไม่มีความสมบูรณ์ ไม่มีความมั่นคง เคลื่อนไหว ซึ่งเส้นเฉียงนี้ต้องการเส้นอีกเส้นหนึ่งเพื่อทำให้เกิดความสมดุล
 - 6.4 เส้นที่โค้งและเฉียง ให้ความรู้สึกตามฤดูกาล ขาดระเบียบ และให้ความรู้สึกที่เป็นการพุ่งออกหรือพุ่งเข้าจากที่ว่าง

เส้นโครงสร้าง (Structural Line)

คือเส้นที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา เป็นเส้นในจินตนาการที่ผู้ดูจะเกิดความรู้สึกหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง ซึ่งเส้นชนิดนี้เดินทางด้วยความรู้สึกที่ไม่ใช่ด้วยการมองเห็นเป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในงานศิลปะ พลังอำนาจในงานศิลปะที่จะเคลื่อนไหวหรือการหยุดนิ่งผ่อนคลายหรือความตึงเครียด ก็อยู่ที่เส้นของโครงสร้างหรือเส้นภายในที่มองไม่เห็นนี้เส้นโครงสร้างมีอยู่ด้วยกัน 6 อย่าง คือ

1. เส้นแกนของรูปทรง
2. เส้นรูปนอกของกลุ่มที่เป็นรูปทรง
3. เส้นที่ลากด้วยจินตนาการจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง
4. เส้นที่แสดงการเคลื่อนไหวของพื้นที่ว่าง
5. เส้นที่เป็นโครงสร้างของปริมาตร
6. เส้นที่เป็นโครงสร้างขององค์ประกอบ

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone)

น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและส่วนบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุหรือการลงสีให้มีผลเป็นความอ่อนแก่ของสีใดสีหนึ่ง หรือหลากหลายสี หรือบริเวณที่เป็น สีขาว สีเทา หรือสีดำ ในความเข้มที่มีระดับต่างๆกันในชิ้นงานหนึ่ง ซึ่งน้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาจากธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากนี้จะให้ปริมาตรและความหนาแน่นแก่รูปทรงแล้วน้ำหนักนั้นยังทำให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการที่ประสานความอ่อนแก่ของตัวเองของมันเองอีกด้วย ในแง่นามธรรมเราจะได้รับความรู้สึกที่มีน้ำหนักความอ่อนความแก่ที่ประสานกันอยู่ในภาพโดยตรงโดยไม่ต้องผ่านรูปทรงที่รับรู้ได้เข้าใจได้แต่อย่างใด

คำจำกัดความของน้ำหนัก

1. บริเวณที่เป็นที่สว่างและที่มืดของภาพผลงาน
2. ความอ่อนความแก่ของสีกลางคือสีเทาตามลำดับต่างๆจากดำมาขาว

คุณลักษณะของน้ำหนัก

1. มี 2 มิติ นั่นคือ ความยาวกับความกว้าง
2. มีเส้นทิศทาง

3. มีลักษณะต่างๆ ที่เป็นเช่นเดียวกับเส้น คือ ลื่น เป็นคลื่น ขาว ฯลฯ
4. มีความเป็นรูปร่าง ซึ่งได้แก่ เหลี่ยม กลม อีสระ ฯลฯ
5. มีความอ่อนความแก่
6. มีลักษณะที่เป็นพื้นผิวต่างๆ

หน้าที่ของน้ำหนัก

1. ให้ความแตกต่างกันระหว่างรูปกับพื้นหรือรูปทรงกับพื้นที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกที่เป็นการเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตาของผู้ที่ดู บริเวณที่น้ำหนักนั้นตัดกัน จะดึงดูดความสนใจและถ้าเป็นบริเวณที่น้ำหนักตัดกันหลายแห่ง จะเป็นการนำสายตาให้เคลื่อนจากบริเวณหนึ่ง ไปสู่อีกบริเวณหนึ่ง โดยตามจังหวะที่ศิลปินได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจกลมกลืนสม่ำเสมอ หรือกระแทกกระทั้นรุนแรงก็ได้
3. ให้ความเป็น 2 มิติ
4. ให้ความเป็น 3 มิติแก่รูปทรง
5. ให้ความรู้สึกในภาพผลงาน
6. ให้ความรู้สึกในการประสานกันของเรื่องน้ำหนัก

การใช้น้ำหนักด้วยวิธีการต่างๆ กันของศิลปิน

1. ให้แสงเข้าทางด้านหนึ่งแต่อีกด้านหนึ่งเป็นเงา เป็นวิธีการของศิลปินที่มีการเขียนภาพเหมือนจริงในแบบทั่วไป
2. ให้แสงเข้าตรงส่วนหน้าที่อยู่ ใกล้ ซึ่งจะมีน้ำหนักที่อ่อนส่วนที่อยู่ไกลจะมีน้ำหนักที่แก่ เป็นวิธีการให้น้ำหนักแก่รูปทรงในผลงานของจิตรกรรมในสมัยของการฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance)
3. แสงนั้นจะเกิดขึ้นจากจุดตรงกลางของภาพ ส่วนมากแสงของไฟฟ้า หรือแสงของเทียน
4. แสงที่จะเกิดจากในจุดที่เราต้องการส่วนอื่นนั้นจะอยู่ในเงามืด เช่น งานจิตรกรรมของ แรมบรานด์ (Rembrandt) และศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง
5. แสงที่กระจายและเลื่อนไหลไปทั่วทั้งภาพ โดยที่เกือบจะไม่คำนึงถึงปริมาตรของรูปทรง เน้นความใกล้ ความไกล ตื้น ลึก ด้วยบรรยากาศของความเป็นน้ำหนัก เช่น ผลงานจิตรกรรมของเลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo Da Vinci) ให้ความรู้สึกที่เป็นเชิงกวีนิพนธ์ที่ลึกซึ้ง
6. แสงสว่างที่จ้าไม่มีเงามืด มีน้ำหนักอ่อนทั่วทั้งรูปและพื้น ไม่มีการเน้นในเรื่องของรูปทรง แต่เน้นในเรื่องของความสว่างของสีและแสง เช่น งานศิลปะที่อยู่ในยุคของอิมเพรสชันนิสม์
7. แสงที่เป็นการกระจายเด่นระริกไปทั่วทั้งภาพ เช่น ผลงานงานของศิลปินเอ. เกรโก

แบบรูปของที่ว่าง (Space Pattern)

ที่ว่างเป็นสิ่งที่มียู่แล้วในธรรมชาติ ซึ่งตัวศิลปินไม่ต้องซื้อหาหรือลงทุน ที่ว่างที่มีอยู่ทั่วไป ซึ่งจะมีมิติที่ กว้าง ยาว ลึก ที่หาขอบเขตของมันมิได้ แต่ที่ว่างที่เกิดขึ้นในผลงานศิลปะเป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดไว้แล้วให้มีลักษณะและมีมิติ ตามที่ศิลปินนั้นต้องการ ที่ว่างนั้นเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทความสำคัญมากในเรื่องขององค์ประกอบของรูปทรงซึ่งมีความสัมพันธ์กับรูปทรงและทางด้านทัศนธาตุอื่นๆ

คำจำกัดความของแบบรูปของที่ว่าง

1. หมายถึง ที่ว่างที่มีการถูกกำหนดไว้ด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้นมา
2. แผ่นของน้ำหนักร
3. แผ่นราบซึ่งมีลักษณะเป็น 2 มิติ หรือประกอบกันเป็น 3 มิติ
4. บริเวณซึ่งที่ว่างที่เป็นบวกหรือเป็นลบ

คุณลักษณะของแบบรูปของที่ว่าง

มีความยาว ความกว้าง ความลึก ทิศทาง และมีลักษณะต่างๆ ไปเช่นเดียวกับเส้นและน้ำหนักร ซึ่งมีทิศทางเคลื่อนไหวได้รอบตัวทั้งในทางราบ ทางตั้ง ทางเฉียง และทางลึก

สี (Colour)

สีเป็นเรื่องของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่นำมหัศจรรย์ สีนั้นมีอยู่ในแสงแดด เป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งที่จะปรากฏให้เห็นเมื่อแสงแดดนั้นส่องผ่านละอองน้ำในอากาศและแสงเกิดการหักเหทอเป็นสีรุ้งออกมา สีรุ้งที่คนเราเห็นกันในท้องฟ้านั้นมีอยู่ 7 สีด้วยกัน คือ ม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้ม และแดง

คำจำกัดความของสี

1. แสงซึ่งมีความถี่ของคลื่น ในขนาดที่ตามนุษย์เราสามารถสัมผัสได้
2. แม่สีที่เป็นวัตถุ (Pigmentary Primary) ซึ่งประกอบไปด้วยสี เหลือง แดง น้ำเงิน
3. สีที่เกิดจากการผสมกันของแม่สี

คุณลักษณะของสี

สีนั้นเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในผลงานจิตรกรรม นอกจากจะยังมีเรื่องคุณลักษณะของ ทัศนธาตุอื่นๆอยู่อย่างครบถ้วนแล้ว ยังมีลักษณะที่พิเศษเพิ่มขึ้นอีก 3 ประการนั่นคือ ความเป็นสี (Hue) ซึ่งหมายถึงว่า เป็นสีอะไร อย่างเช่น สีแดง สีเหลือง สีเขียว ฯลฯ ตามวงจรของสีธรรมชาติ น้ำหนักของสี (Value) นั้นหมายถึง ความมืดหรือความสว่างของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปกับอีกสีหนึ่งสีนั้นสว่างขึ้นหรือมีน้ำหนักที่อ่อนลง และถ้าเรานั้นเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ ตามลำดับ เรานั้นจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงตามลำดับจากสีที่แก่ที่สุด ไปจนสีที่อ่อนที่สุด

ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความบริสุทธิ์หรือความสดของสีสีหนึ่ง สีที่ได้ถูกผสมด้วยสีค่าจะทำให้หม่นลง ความจัดหรือบริสุทธิ์นั้นจะลดลง ความจัดของสีจะเกิดการเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนถึงหม่นที่สุดได้หลากหลายลำดับ ด้วยการที่ค่อยๆเพิ่มปริมาณของสีค่าที่ได้ผสมเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่สีนั้นมีความจัดน้อยที่สุด คือ เกือบดำ

วงสีธรรมชาติ

ถ้าเราเอาแถบของสีรุ้งกินน้ำมาโค้งเข้าให้เกิดเป็นวงกลม เราจะได้วงที่เกิดเป็น 8 สี โดยเพิ่มสีม่วงแดงเข้าไปซึ่งเป็นรอยบรรจบกันของม่วงกับแดง

สีขั้นต้นหรือแม่สี (Primary Colours) ในจำนวน 12 สีนั้นนี้มีอยู่ด้วยกัน 3 สีที่เราไม่สามารถผสมขึ้นได้คือ เหลือง แดง และน้ำเงิน ซึ่งเราเรียกว่า แม่สี แม่สีทั้งสามนั้นสามารถที่จะนำมาผสมเข้ากันให้เกิดเป็นสีอะไรก็ได้

สีขั้นที่ 2 (Secondary Colours) ถ้าเรานำแม่สีทั้งสามนั้นมาผสมกันเข้าไปทีละคู่ เราจะสามารถสร้างสีขั้นที่ 2 หรือลูกสีเพิ่มขึ้นมาได้อีก 3 สี นั่นก็คือ ส้ม เขียว และม่วง

สีขั้นที่ 3 (Tertiary Colours) และถ้าหากเรานำสีขั้นที่ 2 ซึ่งผสมกับแม่สีทีละคู่ เราจะสามารถเพิ่มสีขึ้นได้อีก 6 สีด้วยกัน คือ เหลืองส้ม แดงส้ม เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงแดง และม่วงน้ำเงิน

สีกลาง (Neutray Colours) ถ้าเรานำสีทุกสีมาผสมรวมกันเข้าไปเราจะได้สีเทาแก่ๆเกือบดำซึ่งเรียกว่า สีกลาง และหากนำแม่สี 3 สีนำมาผสมรวมกันก็จะได้เป็นสีกลางเช่นเดียวกัน

คู่สี (Complementary Colours)

สีที่อยู่ตรงกันข้ามกันซึ่งในวงจรธรรมชาติก็เป็นคู่สีกัน ถ้าเรานำมาวางเคียงกันก็จะทำให้เกิดความสดใส ให้พลังความจัดของสีขึ้นมาซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการตัดกันหรือเกิดการขัดแย้ง

กันเป็นอย่างมาก บางทีก็เรียกคู่สีนั้นว่าเป็นสีที่ตัดกันอย่างแท้จริง (True Contrast) คู่สีนี้ถ้าเรานำมาผสมกันก็จะเกิดเป็นสีกลาง ถ้านำสีหนึ่งมาเจือลงไปในสีคู่ของมันเล็กน้อยก็จะทำให้สีนั้นเกิดการหม่นลงถ้าเจือมากจะทำให้หม่นมาก จิตรกรบางกลุ่มก็ใช้สีคู่หรือสีตรงข้ามนี้แทนสีดำเพื่อทำให้สีหม่นลง

สีข้างเคียง (Analogous Colours)

สีที่อยู่ใกล้เคียงกันในวงสีธรรมชาติ เช่น เหลืองกับเหลืองส้มก็จะกลมกลืนกันไป ยิ่งถ้าห่างกันมากออกไป ความกลมกลืนก็จะยิ่งลดน้อยลงตามความขัดแย้งหรือความตัดกันซึ่งจะเพิ่มมากขึ้นการตัดกันของสีแบบนี้เราเรียกว่า การตัดกันพร้อมกัน (Simultaneous Contrast) และถ้าสีทั้งสองนั้นห่างกันไปจนถึงจุดที่มันตรงกันข้ามกันก็จะกลายเป็นคู่สีหรือสีที่ตัดกันอย่างแท้จริง สีที่ตัดกันพร้อมกันแบบนี้ถ้านำมาเคียงกัน สีตรงข้ามของแต่ละสีนั้นจะทอรังสีเข้าไปเจอกับอีกสีหนึ่ง ทำให้สีนั้นดูเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น เมื่อนำเหลืองกับสีแดงมาเคียงกันสีเหลืองจะทำให้ดูเป็นสีเหลืองเขียวขึ้นและสีแดงจะดูเป็นสีแดงม่วง

การใช้สีนั้นมียู่ด้วยกัน 2 วิธีใหญ่ๆ คือการใช้สีให้ตัดกันกับการใช้สีให้กลมกลืนแต่จะใช้ให้เกิดความตัดกันหรือกลมกลืนเพียงไรนั้น ก็จะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของศิลปินแต่ละท่านในแต่ละผลงานการใช้สีก็เช่นเดียวกับการที่ใช้ทัศนธาตุอื่นๆ ถ้าตัดกันมากเกินไปก็จะทำให้เกิดความขัดแย้งสับสนแต่ถ้ากลมกลืนกันจนเกินไปก็ทำให้จืดชืดและน่าเบื่อ การใช้สีทั้งสองวิธีการนี้ยังพอแยกออกได้มาเป็น 7 แบบ นั่นคือ

สีเอกรงค์ (Monochrome) ซึ่งได้แก่ การใช้สีซึ่งเป็นสีเดียวที่มีน้ำหนักร่อนแก่หลายลำดับเป็นการใช้สีให้กลมกลืนแบบสีเดียวกัน

สีข้างเคียง นั้นเป็นการใช้สีให้เกิดความกลมกลืนกันในแบบ 2 สี หรือ 3 สี

สีตรงข้าม เป็นการใช้สีให้เกิดความตัดกันของสีสองสีเรียกว่าการตัดกันอย่างแท้จริง

สีเกือบตรงข้าม เป็นความตัดกันของสีแต่ไม่ใช่เกิดจากตัดกันของคู่สี

สีตรงข้าม 2 คู่เคียงกัน เป็นวิธีการนำสีมาตัดกันแต่น้อยกว่าวิธีการที่ 3 เพราะมีสีที่อยู่ใกล้เคียงหรือข้างเคียงกันมากกลมกลืนกันอยู่ด้วย

สี 3 เส้า เป็นการใช้สีที่เกิดการตัดกันด้วยแม่สี ซึ่งมีความเด่นอยู่ในตัวของทุกๆ สี

สี 7 เส้า เป็นการใช้สีที่ตัดกันอย่างแท้จริง 2 คู่สี แต่ก็ยังไม่ได้ตัดกันเท่าวิธีที่ 3 เพราะยังมีสีที่มีความใกล้เคียงหรือข้างเคียง พอจะมาเป็นตัวกลางให้เกิดความกลมกลืนกันได้บ้าง เช่น เหลืองส้มกับแดง หรือ เหลือง ส้มกับเขียว แดงกับเหลืองส้ม หรือแดงกับม่วง

สีอุ่น- สีเย็น (Warm Tone - Cool Tone)

ถ้าเราแบ่งวงสีธรรมชาติออกเป็น 2 ซีกด้วยเส้นตั้งส่วนของ ซีกทางซ้ายมือซึ่งมีเหลือง (ครึ่งหนึ่ง) เหลืองส้ม ส้ม แดงส้ม แดง ม่วงแดง และม่วง(ครึ่งหนึ่ง) จะเป็นสีในวรรณะอุ่นส่วนซีกทางขวาซึ่งมีเหลือง(ครึ่งหนึ่ง) เหลืองเขียว เขียว น้ำเงินเขียว น้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน และม่วง (ครึ่งหนึ่ง) จะเป็นสีที่อยู่ในวรรณะเย็น สีม่วงและสีเหลืองเป็นสีที่อยู่ในวรรณะที่เป็นกลาง ถ้าอยู่ในกลุ่มของสีวรรณะอุ่นก็จะอุ่นด้วยถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็จะเย็นด้วยในการทดลองวัดอุณหภูมิของแถบสีที่ได้เกิดจากการหักเหกันของแสงด้วยเครื่องวัดที่มีความไวมาก ๆ ปรากฏว่าทางด้านของสีแดงจะมีอุณหภูมิที่สูงกว่าทางด้านของสีน้ำเงินศิลปินมีสีเป็นวัสดุเพียงอย่างเดียวก็สามารถที่จะสร้างผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ได้ เพราะในสีนั้นมีเส้น(เส้นรอบนอกของบริเวณสีหรือสีที่เขียนให้เป็นเส้น) น้ำหนักสีอ่อนแก่มีความเป็นสีที่มีความจัด มีลักษณะของผิว มีที่ว่างของแผ่นสีอยู่อย่างครบถ้วน

ลักษณะผิว (Texture)

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะที่เป็นบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆซึ่งเมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเราเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าละเอียด หยิบ ด้าน มัน ขรุขระ เป็นจุด เป็นเส้น เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ ลักษณะผิวมี 2 ชนิด คือ

1. ลักษณะผิวที่เราสามารถจับต้องได้ ตัวอย่างเช่น กระดาษทราย ผิวส้ม ชาม ฯลฯ
2. ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อเรามองดูจะรู้สึกได้ว่าหยิบหรือละเอียด แต่เมื่อเราสัมผัสจับต้องเข้าจริงกลับเป็นพื้นผิวที่เรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำให้เป็นผิวลายไม้ ลายอิฐ หรือวิธีการใช้ รอยฟูกันในงานจิตรกรรมบางชิ้นนั้นลักษณะผิวโดยทั่วไปถือได้ว่าเป็นทัศนธาตุที่มีได้เป็นหลักในการสร้างรูปทรง เพราะตัวของมันเองมีข้อจำกัดไม่มีลักษณะทั่วไปที่สมบูรณ์ได้เหมือนธาตุอื่นๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ก็มีศิลปินร่วมสมัยหลายท่าน ได้ใช้ลักษณะผิวเป็นทัศนธาตุที่สำคัญในการสร้างผลงาน ด้วยการใช้น้ำสีของวัสดุต่างๆ นำมาประกอบเป็นรูปทรงที่มีความสมบูรณ์²

สัญศาสตร์

สัญวิทยาหรือบางครั้งก็เรียกกันว่าสัญศาสตร์ (Semiology-Semiotic) เป็นวิธีการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการหนึ่งที่ทำให้เปิดมุมมองใหม่ให้แก่ ผู้ที่ได้ศึกษาเป็นเครื่องมือและวิธีการที่เราสามารถนำมาใช้ทั้งในเรื่องของ ศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์ เพื่อเราจะได้หาถึงกระบวนการเกิดของสิ่งที่ศึกษาเป็นต้นว่า กลวิธีการนำเสนอ การ

² ชลูด นิ่มเสมอ (2557). องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ, อมรินทร์.

ผูกเรื่อง การเล่าเรื่อง ตลอดถึงเรื่องของความหมายแฝง ความหมายที่เป็นเชิงมายาคติหรือสิ่งที่มายาคตินั้นบิดเบือนไว้ให้สังคมได้รับรู้สัญวิทยาจึงเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบของสัญลักษณ์ ที่ปรากฏอยู่ในความคิดของมนุษย์ อันถือเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวของเรา “สัญลักษณ์อาจจะได้แก่ ภาษา รหัส สัญญาณ เครื่องหมาย ฯลฯ หรือ หมายถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมายแทนของจริง ตัวจริง ในตัวบทและในบริบทหนึ่งๆ”³

การหาความรู้แบบสัญวิทยาได้อิทธิพลมาจาก เฟอร์ดินานด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ซึ่ง โรแลนด์ บาร์ตส์ (Roland Barth) ได้นำแนวคิดของ โซซูร์ มาใช้พัฒนาการศึกษาในแนวทางที่เรียกว่า สัญศาสตร์ หรือ สัญวิทยา สิ่งที่โซซูร์ให้ความสำคัญมากที่สุดคือการแยกภาษาออกจากการใช้ภาษาและวิธีการหาความรู้แบบโครงสร้างนิยม โดยจะเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญลักษณ์และความหมายสัญลักษณ์ เพื่อที่ว่าความหมายถูกสร้างและถูกถ่ายทอดอย่างไร ซึ่งต้องมีส่วนประกอบทั้ง 2 อย่างได้แก่ รูปสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์

2.1 รูปสัญลักษณ์ (Signifier) คือสิ่งที่เราสามารถรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส เช่นการมองเห็น ตัวอักษร รูป ภาพ หรือการได้ยินคำพูดที่เปล่งออกมาเป็นเสียง

2.2 ความหมายสัญลักษณ์ (Signified) หมายถึงความหมายคำนิยามหรือความคิดรวบยอด ที่เกิดขึ้นในใจหรือในความคิดของผู้รับข่าวสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์แต่ละตัวนั้นเกิดขึ้นโดยตรรกะว่าด้วยความแตกต่างซึ่งหมายถึง ความหมายของสัญลักษณ์แต่ละตัวมาจากการเปรียบเทียบว่าตัวมันแตกต่างจากสัญลักษณ์ตัวอื่นๆ ในระบบเดียวกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งหากไม่มีความแตกต่างแล้วความหมายก็เกิดขึ้นไม่ได้ทั้งนี้ ความต่างที่ทำให้ค่าความหมายเด่นชัดที่สุดคือความต่างแบบคู่ตรงข้าม เช่น ขาว-ดำ ดี-เลว ร้อน-เย็น หรืออธิบายอีกอย่างคือ ความหมายของสัญลักษณ์หนึ่งเกิดจากความไม่มี หรือไม่เป็นของสัญลักษณ์อื่น ประเภทของสัญลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์แต่ละตัวนั้น เกิดขึ้นโดยการพิจารณาที่ตรรกะของความแตกต่าง โดยได้กำหนดเอาไว้เป็น 3 ประเภท คือ รูปเหมือน (icon) ดรรชนี(index) และสัญลักษณ์ (symbol) ซึ่งในที่นี้ จะกล่าวถึงสัญลักษณ์ประเภทสัญลักษณ์ เพราะมีความเกี่ยวเนื่องกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แสดงออกในรูปของประติมากรรมที่เคลื่อนไหวได้สัญลักษณ์ประเภทสัญลักษณ์ (symbol) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญลักษณ์ กับความหมายสัญลักษณ์ ที่แสดงถึงบางสิ่งบางอย่างแต่ ไม่ได้มีความคล้ายคลึงกับสิ่งที่บ่งชี้เลย การใช้งานเป็นไปในลักษณะของการถูกกำหนดขึ้นเอง ซึ่งได้รับการยอมรับจนเป็นแบบแผน และต้องมีการเรียนรู้เครื่องหมายเพื่อทำความเข้าใจ หรือเป็นการแสดงถึงการเป็นตัวแทนซึ่งสังคมยอมรับความสัมพันธ์นี้ตัวอย่างเช่น การสวมแหวนนิ้วนางข้างซ้ายแสดงถึงการแต่งงาน หรือสีดำ

³ อธิษฐาน บุญมี (2546). การปฏิบัติสัญศาสตร์ของโซซูร์ เส้นทางสู่โพสต์โมเดิร์นนิสม์. กรุงเทพฯ, สายธาร: 3.

คือ สัญลักษณ์ของความตาย เป็นต้น แต่ความหมายตรงและความหมายแฝง ในการทำงานของ ขั้นตอนการแสดงความหมายของสัญลักษณ์นั้นจะมีความ สัมพันธ์ระหว่างรูปสัญลักษณ์และความหมาย สัญลักษณ์ตลอดเวลา ซึ่งมีแนวคิดในการวิเคราะห์ความหมาย 2 ชนิดคือ

2.2.1 ความหมายตรง (Denotation) เป็นระดับของความหมายที่เกี่ยวข้องกับความจริง ระดับธรรมชาติ เป็นความหมายที่ผู้ใช้สามารถเข้าใจได้ตรงตามตัวอักษรจัดอยู่ในลักษณะของการ อธิบายหรือพรรณนา และเป็นความหมายที่เป็นที่รับรู้และเข้าใจได้สำหรับผู้รับสารส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อเรากล่าวถึงช้าง ก็ จะนึกถึงลักษณะของสัตว์ที่มีรูปร่างใหญ่ มีงาและงวง เป็นต้น

2.2.2 ความหมายแฝง (Connotation) เป็นการตีความหมายของสัญลักษณ์ โดยเป็นระดับที่ พ่วงเอาปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เป็นการอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ใช้และคุณค่า ทางวัฒนธรรมของเขา ความหมายแฝงหรือความหมายในระดับที่สอง นี้สร้างขึ้นบนพื้นฐานของความหมายตรงของสัญลักษณ์ตัวเดียวกัน ซึ่งกระบวนการเกิดขึ้นของ ความหมายแฝงนี้ เกิดขึ้นเมื่อสัญลักษณ์ในความหมายระดับแรกถูกนำไปใช้เป็นรูปสัญลักษณ์ โดยมีการ ผูกโยงรวมเข้ากับความหมายใหม่ จึงเกิดเป็นความหมายแฝง โดยมีแนวโน้มในการสื่อความหมายที่ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับระดับของการสื่อความหมาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับได้แก่

2.2.2.1 ระดับของปัจเจก ในการทำความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้น เป็น การเรียนรู้วิธีการมองโลกและการที่ บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับโลกซึ่งการเรียนรู้เหล่านี้เองที่จะทำให้ บุคคลมีความเข้าใจและให้นิยามต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ ซึ่งเรียกว่า ประสบการณ์สำหรับการสื่อความหมายระดับนี้ คือ การสื่อความหมายแบบส่วนตัว จึงอาจไม่ได้สื่อ ความหมายแตกต่างไปตามความหมายปกติ ดังที่คนอื่นๆ มีส่วนร่วมในความหมายนั้น

2.2.2.2 ระดับของวัฒนธรรม การสื่อความหมายในระดับนี้ แสดงถึงการที่วัตถุใน วัฒนธรรม ได้พ่วงเอาความสัมพันธ์และการสื่อความหมาย เข้ามาในตัวมันและมีส่วนร่วมในการให้ ความหมายที่เหมือนหรือแตกต่างกับผู้คนในวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น การมอบดอกกุหลาบซึ่งเป็น รูปสัญลักษณ์ ที่คนให้การยอมรับในเชิงวัฒนธรรมเข้าใจร่วมกันว่าเป็นการแสดงถึงความหมาย ของสัญลักษณ์ ที่แสดงความรัก ความหลงใหล หรือในทางตรงกันข้าม ความแก่ชรา อาจหมายถึงความ น่าเคารพนับถือในสังคมไทยโบราณ แต่อาจหมายถึงการหมดสมรรถภาพในสังคมตะวันตก สมัยใหม่ดังนั้น “ สัญลักษณ์จึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่ถูกสร้างเพื่อใช้ และทำงานอยู่ภายใต้บริบท ทางวัฒนธรรมแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไปสัญลักษณ์และรหัสนั้นก็ จะเปลี่ยนแปลง ไปด้วย ”⁴

4

กาญจนา แก้วเทพ (2543). มองสื่อใหม่มองสังคมใหม่. กรุงเทพฯ, เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.

อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะกรรม

นที อุตฤทธิ

เกิดปี พ.ศ. 2513 ที่ กรุงเทพฯ จบการศึกษาจาก วิทยาลัยช่างศิลป์ ต่อด้วยระดับปริญญาตรี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยจัดแสดงผลงานในเวทีศิลปะ ทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป

อาทิ พ.ศ. 2546 นิทรรศการ Still Pictures จัดแสดง ณ Plum Blossoms Gallery ประเทศ สิงคโปร์, พ.ศ. 2549 นิทรรศการ The fragment and the sublime จัดแสดง ณ Valentine Willie Fine Art ประเทศมาเลเซีย, พ.ศ. 2550 นิทรรศการ The Amusement of Dreams, Hope and Perfection จัดแสดง ณ หอศิลป์วิทย์นิทรรศน์ ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, พ.ศ. 2551 นิทรรศการ Transparency happiness จัดแสดง ณ Soka Art Center ประเทศจีน, พ.ศ. 2553 นิทรรศการ Beacons of Archipelago จัดแสดง ณ Arario Gallery ประเทศเกาหลีใต้, พ.ศ. 2554 นิทรรศการ From Asia to the World ร่วมแสดงในเทศกาลศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 54 ประเทศอิตาลี เป็นต้น

เป็นศิลปินไทยที่ได้เซ็นสัญญากับแกลเลอรีชั้นนำของเยอรมันและเข้าไปอยู่ในระบบมีชื่อเสียง และเป็นสากล ส่วนมากงานของ อาจารย์ นที อุตฤทธิ เป็นงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริง เป็นภาพของหุ่นนิ่งต่าง ๆ นำมาจัดวางเพื่อให้เกิดสัญลักษณ์ และเนื้อหาเรื่องราวของอาจารย์มีความเป็นเอกลักษณ์สูงด้วยทั้งในแง่เนื้อหาและเทคนิคการพื้นที่ดูเหมือนเรียบเนียนแต่ถ้าสังเกตุดี ๆ จะเป็นรอยฝีแปรงที่เล็กและเป็นระเบียบทำให้เกิดความทงทศนธาตุเป็นอย่างมาก⁵

ข้าพเจ้าได้นำมุมมองเทคนิคการจัดวางวัตถุต่าง ๆ มาเป็นแบบอย่างและพัฒนาปรับปรุงในงานของข้าพเจ้าและในเรื่องของการเว้นพื้นที่เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกมาเป็นตัวอย่างในงานของข้าพเจ้าด้วย

⁵ วิกีพีเดีย (2560). "นที อุตฤทธิ." Retrieved 3 กรกฎาคม 2560, from <http://www.manager.co.th/celebonline>.

ภาพที่ 7 ผลงานของ นที อุตฤทธิ

ที่มา:นที อุตฤทธิ.(คศ.2013).Illustration of the crisis[สีน้ำมันบนผ้าใบ].100 x 90 ซม.

หอศิลปมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท.

ภาพที่ 8 ผลงานของ นที อุตฤทธิ

ที่มา:นที อุตฤทธิ.(คศ.2013).Illustration of the crisis[สีน้ำมันบนผ้าใบ].100 x 90 ซม.

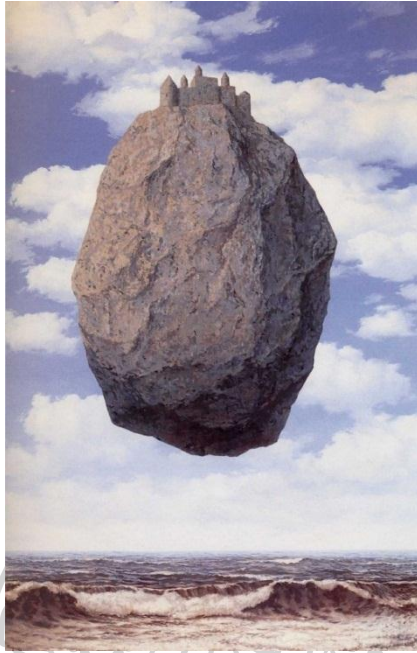
หอศิลปมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท.

เรอเน ฟร็องซัว กีแลน มากิริต (René François Ghislain Magritte)

เรอเน มากิริต เกิดเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2441 - 15 สิงหาคม พ.ศ. 2510 เป็นจิตรกร สัญชาติเบลเยียม ที่มีชื่อเสียงมาจากการวาดภาพในแนวเหนือจริง หรือ เซอร์เรียลลิสม์ ตัวเขาเริ่มจะเป็นที่รู้จักได้จากผลงานของเขาที่ดูมีความเฉลียวฉลาดและภาพวาดเหนือจริงที่ชวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ผลงานของเขาเป็นที่ท้าทายต่อผู้ที่เข้าไปชมผลงานเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้เข้าไปชมส่วนมากได้ถูกความเป็นจริงนั้นตีกรอบไว้ ผลงานการสร้างสรรค์ของเรอเน มากิริตนั้นจัดอยู่ในรูปแบบของ เซอร์เรียลลิสม์ ดังนั้นภาพวาดของเขาจึงมักจะมี ความขัดแย้งกับความเป็นจริงอยู่ รวมไปถึงมีทฤษฎีที่มีทางวิทยาศาสตร์อยู่ด้วย โดย A.M.Hammacher ได้มีการยกตัวอย่างผลงานจากของเรอเน มากิริต อย่างเช่นผลงานภาพ **“The False Mirror”** ที่แสดงให้เห็นถึงเรื่องของการที่จิตใจที่จะลดทอนการทำงานตามธรรมชาติของสายตามนุษย์ จุดที่น่าสังเกตนั่นก็คือเรื่องของสายตานั้นไม่ได้มองตามมาที่ผู้ชมผลงาน แต่นี่เป็นเพราะเรอเน มากิริตหลีกเลี่ยงการทำงานที่แท้จริงของสายตา ซึ่งนั่นก็คือ การมองเห็น แต่กลับแสดงออกมาแก่การสะท้อนกลับของมันเท่านั้นซึ่งนั่นก็คือการสะท้อนกลับของท้องฟ้าและก้อนเมฆที่อยู่ในส่วนของกระจกตา หรืออย่างอีกผลงานคือภาพ **The Castle in the Pyrenees** ที่เรอเน มากิริตพยายามจะหักล้างเรื่องของทฤษฎีแรงโน้มถ่วงของโลก โดยการสร้างสรรค์ออกมาเป็นปราสาทนำมาอยู่บนก้อนหินยักษ์ซึ่งก้อนหินนั้นลอยได้อย่างเหนือธรรมชาติ ซึ่งการวาดภาพของเรอเน มากิริตนั้น เป็นเหมือนกับการแสดงออกทางปรัชญาของขบวนการที่ตัวเขาได้เข้าร่วมอย่างเซอร์เรียลลิสม์⁶

ในส่วนของผลงานเรอเน มากิริต ข้าพเจ้าไม่ได้นำรูปแบบของงานของเขามาเป็นตัวอย่างซะทีเดียวแต่ข้าพเจ้านำอิทธิพลทางความคิดหรือมุมมองการมองศิลปะและสิ่งของต่างๆ ภายในผลงานมาใช้ปรับให้เข้ากับงานของข้าพเจ้าเพราะเรอเน มากิริต มีความคิดทางงานศิลปะที่ลึกซึ้งและข้าพเจ้าก็สนใจเป็นพิเศษ

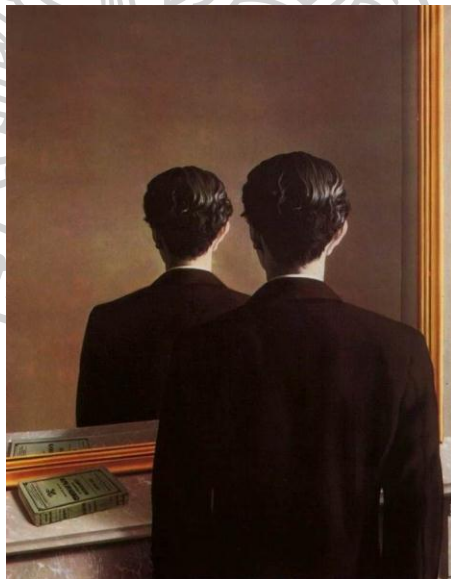
⁶ วิกิพีเดีย (2560). "René Magritte." Retrieved 3 กรกฎาคม 2560, from https://en.wikipedia.org/wiki/Ren%C3%A9_Magritte.

ภาพที่ 9 ผลงานของ René Magritte

ที่มา:René Magritte.(คศ.1992).**La Chateau des Pyrenees**[สีน้ำมันบนผ้าใบ].180 x 90ซม.

The Metropolitan Museum of Art.

ภาพที่ 10 ผลงานของ René Magritte

ที่มา:René Magritte.(คศ.1992).**Not to be reproduced**[สีน้ำมันบนผ้าใบ].180 x 90ซม.

The Metropolitan Museum of Art.

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่องานสร้างสรรค์

ผลงานศิลปิน	แนวคิด	รูปแบบ	เทคนิค	อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน
	<p>เป็นการนำเสนอวิกฤตในเรื่องของอำนาจ โดยเสนอสถานะของความอึดอัดใจ ความไม่แน่นอน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับวิกฤตของอำนาจ ผ่านงานจิตรกรรมของตัวศิลปินด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งสัญลักษณ์ที่ตัวศิลปินหยิบมาก่อนข้างสากล ไม่ได้ระบุว่า เป็นเรื่องของใคร อะไรที่ไหน ศิลปินมีเจตนาที่จะทำให้คนในวงกว้าง สามารถเข้าใจงานของตัวศิลปินได้มากขึ้น</p>	<p>จิตรกรรม เหมือน จริง</p>	<p>สีน้ำมัน บนผ้าใบ</p>	<p>ข้าพเจ้าได้นำมุมมองของการจัดวางมุมมองของตัววัตถุ การใช้สัญลักษณ์ในภาพมาใช้กับงานให้ตัวงานของข้าพเจ้ามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น</p>
	<p>เป็นผลงานที่สร้างขึ้นให้มีความเหมือนจริงทั่วทั้งภาพแต่มีการบิดเบือนภาพที่อยู่ในกระจก เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์ความน่าสนใจในภาพทำให้ภาพดูมีความหมายมากขึ้นตัวศิลปินได้สื่อถึงความมีคุณค่าของมนุษย์ ความลึกลับของมนุษย์ไว้อย่างชัดเจน</p>	<p>จิตรกรรม เหมือน จริง</p>	<p>สีน้ำมัน บนผ้าใบ</p>	<p>ข้าพเจ้าได้นำมุมมองทางความคิดในแง่ต่างๆมาใช้ในผลงานของข้าพเจ้าและการจัดวางองค์ประกอบภายในภาพที่ดูน่าสนใจมาปรับใช้ให้เข้ากับผลงานของข้าพเจ้าด้วย</p>

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การดำเนินงานในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดวิธีการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดความเข้าใจเป็นขั้นตอนเพื่อความสะดวกในการประมวลความคิดและให้เกิดความสมบูรณ์ในด้านเอกสาร การวิเคราะห์แยกแยะในประเด็นต่างๆ ผลงานวิทยานิพนธ์นี้จะนำเสนอเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะเทือนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีส้มและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง

ดังนั้นในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและพัฒนารูปแบบในการสร้างสรรค์ ผลงานให้เกิดความลงตัวและสมบูรณ์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเอารูปแบบและองค์ประกอบของงานจิตรกรรมมาพัฒนารูปแบบให้ขึ้นไปตามแนวคิดในการทำงาน เป็นงานจิตรกรรมที่มีความผสมผสานศิลปะสมัยใหม่ โดยจะได้นำเสนอวิธีการดำเนินงานและขั้นตอนไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์

- 1.1 แบบร่างลายเส้นสีไม้ ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์
- 1.2 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1
- 1.3 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2
- 1.4 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 3

2. วิธีการดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์

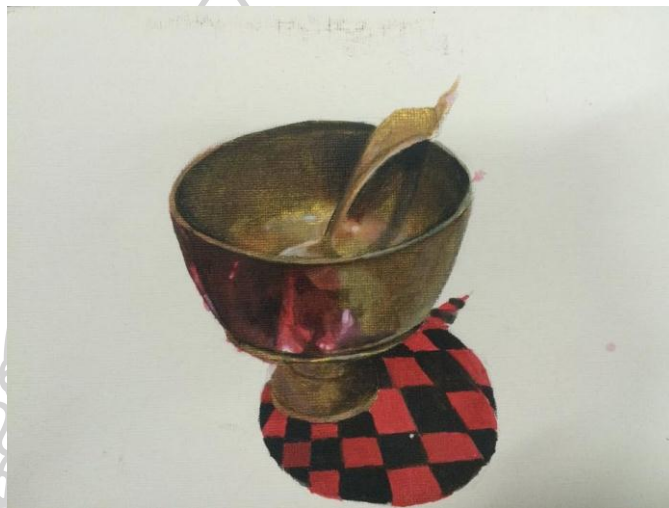
- 2.1 ศึกษาข้อมูลจากภาคเอกสาร หนังสือ และบทความทางทัศนศิลป์
- 2.2 ศึกษาข้อมูลภาคสนาม
- 2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ จัดวางองค์ประกอบและจัดทำเป็นแบบร่างลายเส้นสีไม้ (Sketch)
- 2.4 นำเสนอแบบร่างและผลงานประเมินผลงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขพร้อมพัฒนาผลงานให้

มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1. การวิเคราะห์ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์

1.1 ภาพถ่ายและแบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ (ช่วงเดือน ตุลาคม 2557)

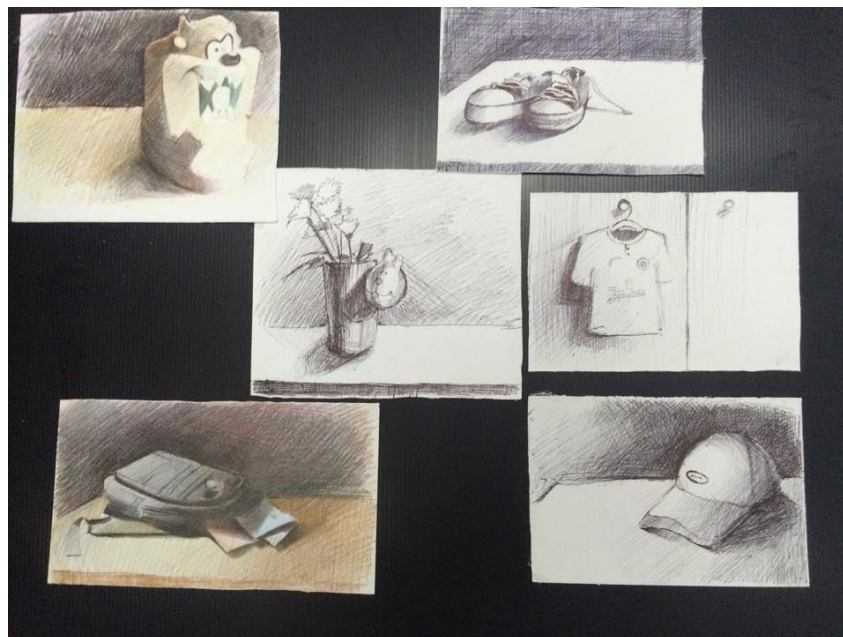
ในส่วนของภาพถ่ายและแบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ถือได้ว่าเป็นการคิดวิเคราะห์แรกเริ่มในการทดลองการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม การจัดองค์ประกอบให้เข้ากับบรรยากาศโดยรวมและเพื่อให้ผลงานสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกได้มากที่สุด โดยได้นำเสนอแบบร่างตามลำดับขั้นตอนการทำงาน

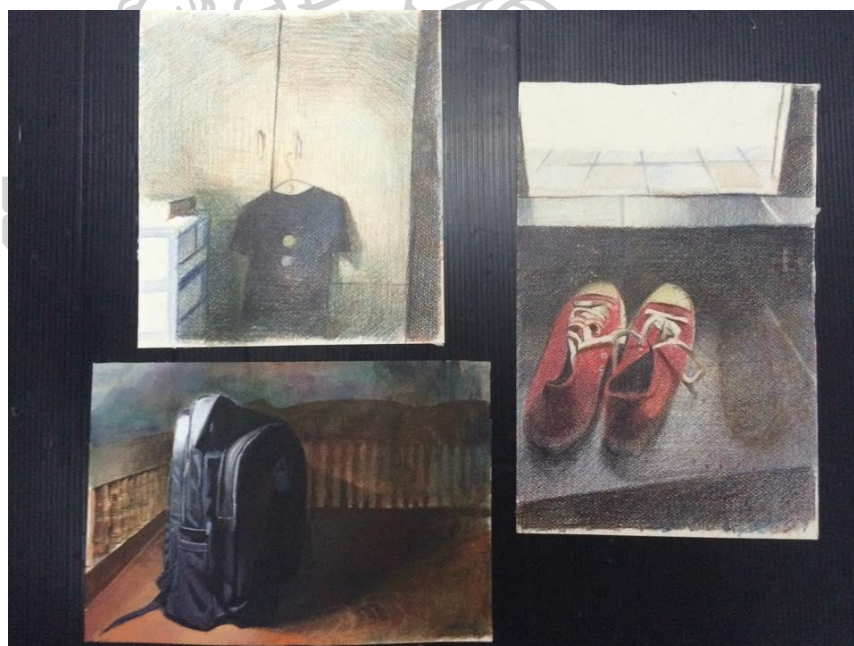
ภาพที่ 11 แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 1

ภาพที่ 12 แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 2

ภาพที่ 13 แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 3

ภาพที่ 14 แบบร่างผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ 4

ในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อมาจัดทำเป็นแบบร่างนั้น ได้มีการพัฒนาปรับปรุงจากคำแนะนำของอาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง โดยจากช่วงแรกของผลงานเป็นการนำสิ่งของต่างๆมาจัดองค์ประกอบภายในภาพเพียงอย่างเดียวและพัฒนามาเป็นการนำวัตถุที่สามารถสื่อเรื่องราวที่เกี่ยวกับน้องและนำมาจัดวางให้สัมพันธ์กับบรรยากาศในภาพมากขึ้นเพื่อให้ผลงานมีความลึกซึ้งเข้าถึงอารมณ์

1.2 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ผลงานในระยะแรกเป็นการพัฒนาต่อจากแบบร่างสีที่มีความสมบูรณ์ในภาพที่สุด โดยเป็นภาพของรองเท้าผ้าใบ ซึ่งเป็นสิ่งของของน้องชายที่นำมาเป็นสื่อ และนำมาจัดวางในบรรยากาศที่เหมือนจริงเพื่อให้ตัววัตถุมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศมากที่สุด

ภาพที่ 15 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

จุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ เพื่อทดลองการจัดวางองค์ประกอบภายในภาพกับตัววัตถุที่นำมาเป็นสื่อถึงตัวน้องชายว่าเมื่อมาอยู่ในบรรยากาศที่เหมือนจริงจะเป็นอย่างไรให้ความรู้สึกกับงานได้ดีหรือไม่

องค์ประกอบ การจัดองค์ประกอบมีการนำจุดเด่นคือร่องเท้าผ้าใบไว้ตรงกลางของภาพบรรยากาศโดยรวมภายในภาพเป็นสีมืดเพื่อให้เกิดการนำสายตาไปที่จุดเด่นคือร่องเท้าผ้าใบและร่องรอยของร่องเท้า

จุดเด่น องค์ประกอบภายในภาพดูมีความสมบูรณ์ มีการนำสายตาไปสู่จุดเด่นได้ดี

จุดด้อย ผลงานยังขาดอารมณ์ความรู้สึกที่จะสื่อถึงตัวน้องชายเนื่องจากบรรยากาศที่ดูเป็นจริงเกินไปและมุมมองที่ดูไม่ค่อยน่าสนใจ

แนวทางในการพัฒนา

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้ควรพัฒนาปรับปรุงโดยการปรับมุมมองในภาพให้มีความน่าสนใจมากขึ้นการจัดวางสิ่งของวัตถุในภาพให้มีพื้นที่ว่างเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกยิ่งขึ้น

1.3 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

ในผลงานชิ้นนี้เป็นการพัฒนาจากชิ้นแรกโดยการปรับปรุงในเรื่องของการปรับมุมมองของตัววัตถุซึ่งในชิ้นนี้คือกระเป๋า โดยการจัดมุมมองของกระเป๋าในมุมมองแบบตรงเพื่อให้ผลงานมีความรู้สึกนิ่งสงบและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกได้มากขึ้น ส่วนบรรยากาศมีการปรับให้เป็นบรรยากาศที่ดูเป็นความลึกเข้าไป และใช้สีสื่ออารมณ์ความรู้สึกมากขึ้นไม่เน้นรายละเอียดให้เป็นสถานที่จริงเกินไปเพื่อให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น

ภาพที่ 16 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

จุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ เพื่อทดลองและพัฒนาจากชิ้นแรกในเรื่องของมุมมองของภาพและบรรยากาศในภาพให้สื่ออารมณ์ความรู้สึกได้มากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบ การจัดองค์ประกอบมีการนำจุดเด่นคือกระเป๋าไว้ทางด้านซ้ายและเว้นที่ว่างเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้นและเป็นการนำสายตาให้เห็นกับร่องรอยของกระเป๋า

จุดเด่น ผลงานสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ดีมีมุมมองในภาพที่น่าสนใจ

จุดด้อย ตัวบรรยากาศข้างหลังยังทำหน้าที่ได้ไม่ดียังไม่สามารถสื่อถึงความลึกเพื่อให้อัตถุเด่นได้

แนวทางในการพัฒนา

ในชิ้นนี้ควรพัฒนาในเรื่องของบรรยากาศของพื้นหลังที่ดูทึบไม่มีอากาศให้มีอากาศมากขึ้น โดยการใช้สีที่โปร่งกว่าเดิม โดยเทคนิคการซ้อนทับกันของสีเพื่อให้พื้นหลังดูมีมิติและมีอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น

1.4 ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3

ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เป็นการพัฒนาจากชั้นที่ 2 โดยปรับเรื่องของบรรยากาศภายในภาพให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้นและทำให้ตัววัตถุเด่นขึ้นทำให้ผลงานมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 17 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

จุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ เพื่อทดลองและพัฒนาจากชั้นที่ 2 ในเรื่องของเทคนิคในการสร้างบรรยากาศเพื่อให้ผลักระยะของวัตถุให้มีมิติมากขึ้นและมีความลึกของพื้นหลังมากขึ้น

องค์ประกอบ มีการจัดองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกับผลงานชั้นที่สองโดยเป็นภาพของกระถางดอกไม้ล้มซึ่งการจัดวางกระถางดอกไม้ไว้ทางซ้ายเพื่อนำสายตาสู่จุดเด่นนั้นคือดอกไม้ที่หกออกมาจากกระถาง

จุดเด่น ตัววัตถุในผลงานกับตัวบรรยากาศมีความเข้ากันและตัวบรรยากาศให้อารมณ์ความรู้สึกได้ดีกว่าในชั้นที่สอง

จุดด้อย ตัววัตถุยังทำงานในเรื่องของการสื่อถึงตัวน้องได้ไม่ดีที่สุด และในเรื่องของบรรยากาศถึงจะเข้ากับตัววัตถุได้ดีแต่ยังไม่สามารถพาผลงานไปในเรื่องราวที่จะสื่อได้ดีพอ

แนวทางในการพัฒนา

ในขั้นนี้ควรปรับปรุงในเรื่องของตัวบรรยากาศพื้นหลังให้มีเนื้อหาเรื่องราวเพิ่มขึ้นเพื่อให้ตัวผลงานสื่อถึงเรื่องราวได้มากขึ้นและชัดเจนขึ้น โดยการเพิ่มพื้นหลังให้เป็นบรรยากาศสถานที่เพื่อเพิ่มเรื่องราวและทำให้ภาพผลงานดูมีความน่าสนใจมากขึ้น

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ถือได้ว่าเป็นผลงานแรกเริ่มในการทดลองเทคนิควิธีการ และเป็นการพัฒนามุมมองในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง กล่าวคือได้รับคำแนะนำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดการพัฒนาทั้งในเรื่องของมุมมองทางศิลปะและสิ่งที่เราต้องการจะสื่อให้มีความชัดเจนขึ้น

ผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ชิ้นงาน ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเศร้าของข้าพเจ้าและครอบครัวที่สูญเสียน้องชายไปอย่างไม่วันกลับ โดยผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง และได้นำไปคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นองค์ประกอบและแบบร่างลายเส้น ในเบื้องต้นได้พบปัญหาในอันดับแรกคือการไม่สามารถแยกแยะได้ว่าตัววัตถุที่เกี่ยวข้องกับน้องชายสิ่งไหนที่ควรนำมาใช้ในการสื่อได้ดีหรือไม่ดี จึงมีการแนะนำจากอาจารย์เกิดการปรับปรุงมุมมองและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบร่างจนเกิดเป็นผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 โดยในขั้นที่ 1 อาจารย์ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบภายในภาพซึ่งไม่สามารถนำความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อได้ และตัวบรรยากาศภายในภาพยังไม่สามารถนำสายตาไปสู่จุดเด่นได้ ในขั้นที่ 2 จึงเกิดการปรับปรุงในเรื่องของมุมมองในการจัดองค์ประกอบภายในภาพให้ดูน่าสนใจขึ้น โดยนำตัววัตถุซึ่งเป็นกระเป๋าวางทางด้านซ้ายของภาพและเว้นที่ว่างเพื่อให้ภาพเกิดอารมณ์ความรู้สึกเศร้า อ้างว้าง มากขึ้น และมีการนำสายตาโดยใช้แสงเงาให้เกิดความน่าสนใจ ในขั้นนี้อาจารย์ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของบรรยากาศพื้นหลังที่ดูทึบจนเกินไป ไม่มีมิติ ไม่สอดคล้องไปกับตัววัตถุที่เป็นจุดเด่น ในขั้นที่ 3 จึงพัฒนาในเรื่องของบรรยากาศของพื้นหลังให้ดูมีมวลของอากาศโดยใช้เทคนิคการซ้อนทับของสี

หลายๆชั้นทำให้ผลงานดูมีมิติและผลึกตัวของวัตถุด้านหน้าให้เด่นขึ้น ในชั้นที่ 3 นี้อาจารย์ได้ให้คำแนะนำว่าตัววัตถุกับบรรยากาศสอดคล้องกันดีแล้วแต่สามารถปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นได้กว่านี้ และสามารถใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการนี้ นำเสนอผลงานต่อไปได้ และพัฒนาองค์ประกอบในผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

กล่าวโดยสรุปว่า จะพบปัญหาโดยรวมเกี่ยวกับการเลือกนำสิ่งของวัตถุที่สามารถสื่อได้ถึงตัวน้องชายมาใช้ให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกได้มากที่สุดและการจัดองค์ประกอบมุมมองของวัตถุกับบรรยากาศโดยรวมในภาพ ให้มีความสอดคล้องและเข้ากัน ส่วนวิธีการนำเสนอเทคนิคนี้ยังคงใช้รูปแบบเดิมที่เคยนำเสนอมาได้ และนำไปปรับปรุงแก้ไข ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งด้านรูปแบบวิธีการต่อไป

วิธีการดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์

2.1 ศึกษาข้อมูลจากภาคเอกสาร หนังสือ และบทความทางทัศนศิลป์

ในส่วน of ข้อมูลด้านนี้ได้นำมาสอดคล้องเนื้อหาไว้ในบทที่ 2 จะได้ มาจากบทความในอินเทอร์เน็ต และหนังสือตำราที่มีผู้เขียนไว้

2.2 ศึกษาข้อมูลภาคสนาม โดยการสังเกตและบันทึกภาพ

เป็นการหาข้อมูลจากภายในบ้านและบริเวณชุมชนใกล้เคียง บ้านของข้าพเจ้าเพื่อบันทึกข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้ทั้งการบันทึกภาพและการร่างภาพนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นแบบร่างผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 18 ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 1 ถ่ายโดยผู้วิจัย
(จากการสำรวจศึกษา ช่วงเดือน มกราคม 2560)

ภาพที่ 19 ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 2 ถ่ายโดยผู้วิจัย
(จากการสำรวจศึกษา ช่วงเดือน มกราคม 2560)

ภาพที่ 20 ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 3 ถ่ายโดยผู้วิจัย
(จากการสำรวจศึกษา ช่วงเดือน มกราคม 2560)

ภาพที่ 21 ภาพถ่ายในบ้านและบริเวณในชุมชน 4 ถ่ายโดยผู้วิจัย
(จากการสำรวจศึกษา ช่วงเดือน มกราคม 2560)

2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นแบบร่างลายเส้นสีไม้

2.3.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์ เป็นการแสดงออกทางความคิด อารมณ์ ความรู้สึก โดยการใช้คุณลักษณะของทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงจากวัตถุสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชายของข้าพเจ้านำมาจัดวางในส่วนต่างๆของภาพเป็นสื่อแสดงเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สะท้อนความเศร้าที่อยู่ในใจของข้าพเจ้าและครอบครัว ผ่านบรรยากาศโดยรวมในภาพ ด้วยลักษณะรูปทรงที่ถ่ายทอดรูปแบบเสมือนจริง

สี น้ำหนัก (color and tone)

สีที่ใช้สื่อความหมายจะสอดคล้องกับการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก และรูปแบบการนำเสนอ โดยการใช้จิตวิทยาของสี โทนสี ซึ่งบรรยากาศที่ครอบคลุมด้วยการใช้ค่าน้ำหนักของสีดำ น้ำเงินเข้ม สามารถแสดงออกถึงความทุกข์ ความเศร้า ความเหงา ให้เกิดขึ้นภายในภาพได้ ส่วนมากจะใช้สี ขาว เทา ดำ น้ำเงินเข้ม เป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงค่าน้ำหนักสีที่ เข้ม อ่อน มืด สว่าง เป็นสิ่งเน้นให้ ผลงานเกิดมีระยะมิติ เป็นลักษณะเด่นที่ต้องการแสดงออกตามแนวความคิด สีในผลงานชุดนี้ แสดงออกตามความรู้สึกในบรรยากาศที่เศร้า เหงา มีการเน้นสีให้ดูสว่างเฉพาะจุด เพื่อนำสายตาผู้สังเกตที่ต้องการจะสื่อในแต่ละชิ้นผลงาน

พื้นที่ว่าง (space)

พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้าเป็นการจัดวางวัตถุให้มีพื้นที่ว่างของอากาศ เพื่อให้พื้นที่ว่างนั้นทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเศร้า เหงา เดียวดาย และเป็นการสร้างความหมายรวมถึงเน้นความสำคัญของรูปทรงให้เด่นชัด

เนื้อหาทางด้านสัญลักษณ์

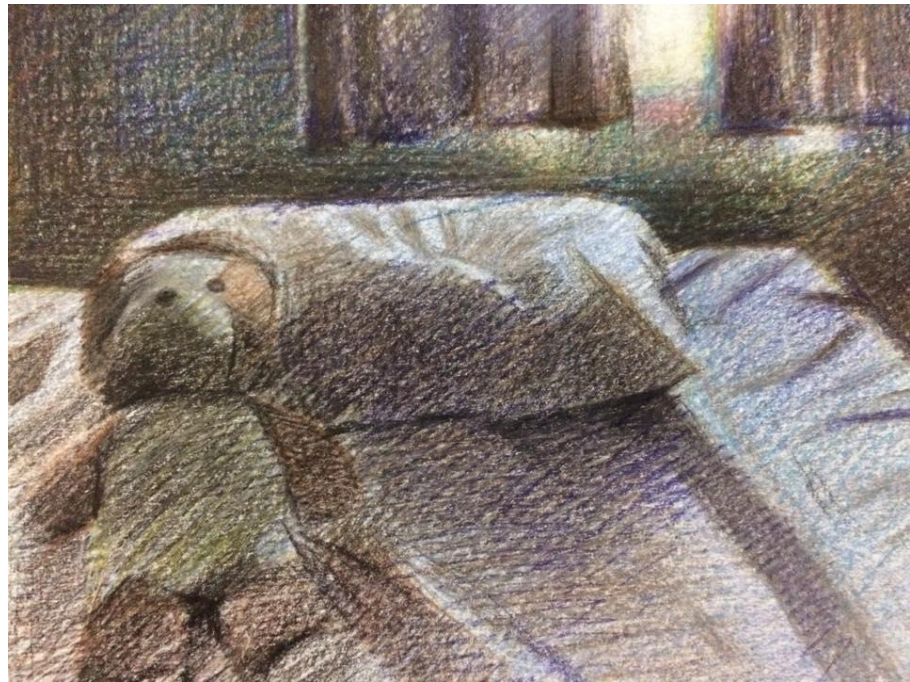
เป็นการนำเสนอสัญลักษณ์โดยการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านการ แสดงออก รูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับน้องชายและบรรยากาศโดยรวมของภาพที่ทำให้ แสดงถึง ความเศร้า ความเหงา และการคิดถึงคนที่จากเราไปอย่างไม่มีวันกลับ

2.4 นำเสนอแบบร่างและผลงาน ประเมินผลงาน เพื่อปรับปรุงแก้ไขพร้อมพัฒนาผลงานให้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4.1 ภาพร่างลายเส้นสีไม้ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์จากผลงานก่อน ทำวิทยานิพนธ์ในชุดก่อน ข้าพเจ้าได้นำปัญหาต่างๆที่ได้รับคำแนะนำจากคณะอาจารย์ผู้สอน มา ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาเป็นแบบร่าง รวมถึงการสำรวจหาข้อมูลเพิ่มเติมในเบื้องต้นนำมาวิเคราะห์ แบบอย่างและแนวทางการสร้างสรรค์ ผลงาน จะมีกระบวนการทำงานเป็นลำดับขั้นตอน ทั้ง นำเสนอแนวความคิด รูปแบบวิธี การองค์ประกอบเพื่อนำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำไปสู่การ พัฒนาแบบร่างการปฏิบัติงานจริงต่อไป

ภาพที่ 22 ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 1

ภาพที่ 23 ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 2

ภาพที่ 24 ภาพร่างสีไม้ก่อนวิทยานิพนธ์ 3

บทที่ 4

ขั้นตอนและการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้กำหนดเรื่องราวและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะเทือนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันและบรรยากาศแห่งความเศร้า ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่การสร้างสรรค์ผลงานและแรงบันดาลใจ ข้อมูลดังกล่าวได้นำมาวิเคราะห์หลักโครงสร้างเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ เป็นขั้นตอน ทั้งการทำแบบร่างแนวความคิด-ลายเส้นสีไม้ เป็นองค์ ประกอบภาพรวมของผลงาน ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่สาม ผลงานที่สร้างสรรค์ในช่วงวิทยานิพนธ์ เป็นการรวบรวมความคิดให้มี ความชัดเจนทั้งในด้านความคิดและเทคนิค ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ มีการพัฒนา รูปแบบ เนื้อหามุมมองในการแสดงออกและมีเนื้อหาทางด้านทัศนธาตุที่สอดคล้องในเรื่องราว วัตถุประสงค์ ของการสร้างสรรค์ ในขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานรวมถึงแนวทางเทคนิควิธีการในการนำเสนอผลงาน วิธีการปฏิบัติงานในขั้นตอนในส่วนต่างๆ ไว้เป็นลำดับ เช่น การจัดทำแบบร่างลายเส้นสีไม้ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับแก้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาจัดทำเป็นแบบร่างสมบูรณ์นำไปสู่การปฏิบัติงานจริง รวมทั้งปัญหาระหว่างการทำงาน โดยจะได้นำเสนอวิธีการสร้างสรรค์ เป็นขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ต่อเนื่องจากท้ายบทที่สาม แบ่งไว้ 2 หัวข้อ ดังนี้

1. ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์
2. ผลงานสำเร็จและการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้ สรุปวิธีขั้นตอนในการปฏิบัติงานไว้โดยสังเขปทั้งการจัดทำแบบร่างสมบูรณ์ จนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

1.1 ร่างภาพโดยรวม

เป็นการร่างภาพโดยรวมตามที่ได้ทำแบบร่างสีไม้ไว้โดยใช้เทคนิคการใช้สีโปรงในชั้นแรก เพื่อให้ภาพดูมีบรรยากาศและวัตถุดูมีชีวิตและอารมณ์มากขึ้น

ภาพที่ 25 ภาพร่างโดยรวม

1.2 ลงสีตัววัตถุชั้นแรก

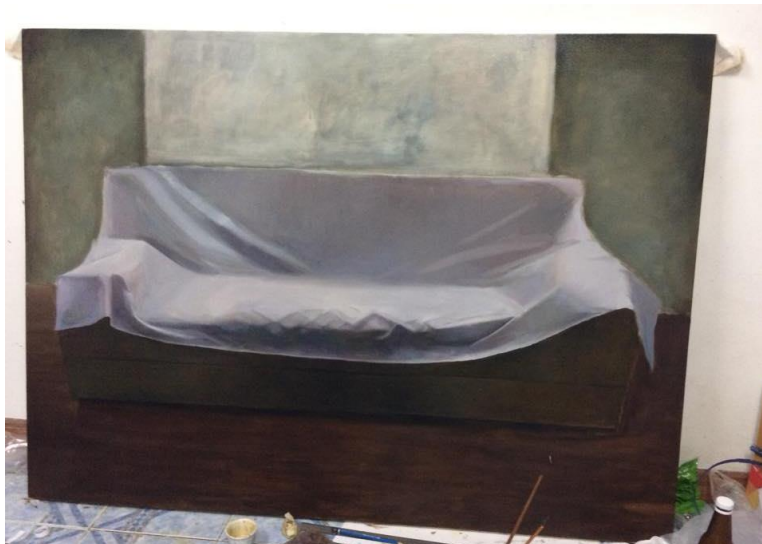
ลงสีตัววัตถุที่เป็นจุดเด่นซึ่งการลงสีในชั้นแรกนั้นเพื่อทำให้รู้น้ำหนักและแสงเงาของวัตถุโดยรวม รวมทั้งเป็นการรองพื้นสีเพื่อจะคัดรายละเอียดในขั้นต่อไปได้ดีขึ้น

ภาพที่ 26 ภาพลงสีชั้นแรก

1.3 สร้างบรรยากาศโดยรวม

เป็นการสร้างสีบรรยากาศโดยรวมจัดวางมุมมองของบรรยากาศว่าจะไปในลักษณะไหนในขั้นตอนนี้จะรวมถึงควบคุมโทนสีในภาพให้ดูเป็นสีในโทนเดียวกันด้วย

ภาพที่ 27 ภาพการสร้างบรรยากาศโดยรวม

1.4 เก็บรายละเอียดในภาพ

ลงสีทั้งตัววัตถุและบรรยากาศเพิ่มอีกชั้นเพื่อให้สีมีความเด่นชัดและดูแน่นขึ้นเก็บรายละเอียดตัววัตถุโดยละเอียด

ภาพที่ 28 ภาพลงรายละเอียด

ผลงานสำเร็จและการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 29 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน: รอยประทับที่ยังคงอยู่ 1

ขนาด: 150 x 120 ซม.

เทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปี พ.ศ. : 2560

การวิเคราะห์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 จะเป็นภาพของโซฟาโดยภาพนี้เป็นการปรับปรุงจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ โดยตัววัตถุซึ่งเป็นโซฟามีเรื่องราวในตัวของมันด้วยเพื่อเพิ่มเรื่องราวและให้อารมณ์ความรู้สึกได้มากขึ้น มีรายละเอียดของผ้าที่ขยับ การใช้ลักษณะของการขยับเป็นสื่อสัญลักษณ์และนำอารมณ์ความรู้สึกได้มากขึ้น รวมถึงมีการให้เรื่องราวกับบรรยากาศมากขึ้นตัวบรรยากาศมีการให้อารมณ์ความรู้สึกโดยรวมของภาพ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 30 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน: รอยประทับที่ยังคงอยู่ 2

ขนาด: 140 x 110 ซม.

เทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปี พ.ศ. : 2560

การวิเคราะห์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 จะเป็นภาพที่นำเสนอให้ผลงานมีสถานที่มากขึ้น โดยนำที่นอนมาเป็นสื่อในภาพให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น รวมถึงมีตัววัตถุคือตุ๊กตาหมีซึ่งมีความสอดคล้องกับตัววัตถุและบรรยากาศโดยรวมที่ดูสลัวเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและมีแสงนำสายตาตรงผ่านทำให้เกิดแสงเงาในภาพ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน: รอยประทับที่ยังคงอยู่ 3

ขนาด: 140 x 110 ซม.

เทคนิค: สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปี พ.ศ. : 2560

การวิเคราะห์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าลองเปลี่ยนจากบรรยากาศของภาพที่ดูสลัวดูมืดเปลี่ยนเป็นภาพที่มีแสงทั้งภาพเพื่อนำตัววัตถุโดยในภาพจะเป็นภาพของต้นไม้ดอกไม้ที่ดูสดใสแต่ใช้ตัววัตถุมาทำให้เป็นตัวขัดแย้งเพราะตัววัตถุจะเป็นลูกบอลที่เก่าดูผ่านกาลเวลามานานแล้วซึ่งเป็นการนำสายตาจากต้นไม้ที่ดูสดใสให้มองไปสู่จุดเด่นอย่างลูกบอลได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 2 สรุปผลการสร้างสรรค์ และผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงาน	ผลงานชิ้นที่ 1	ผลงานชิ้นที่ 2
รูปผลงาน		
ขนาด	150x120 เซนติเมตร	140x110 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ	
แนวคิด	นำเสนอเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะท้อนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีส้มและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง	
ลักษณะพิเศษ	เป็นภาพที่ปรับปรุงจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ โดยบรรยากาศมีเรื่องราวมากขึ้น มีการใส่เรื่องราวให้กับตัววัตถุเพื่อให้สื่อถึงเรื่องของน้องชายได้ชัดเจนขึ้น	เป็นผลงานที่เน้นบรรยากาศโดยรวมให้ดูมีความสลัวทำให้อารมณ์ของภาพมีความชัดเจนมากขึ้น มีการเพิ่มเรื่องราวของที่อยู่ของวัตถุเข้ามาด้วย จากพื้นหลังปกติในชิ้นก่อนมีการเพิ่มที่อยู่เรื่องราวของพื้นหลังเข้ามาเป็นส่วนประกอบเพื่อนำเรื่องราวให้ชัดเจนขึ้น
ปัญหา	การคุมโทนสีภายในภาพและการคุมโทนสีของพื้นไม้ให้ไม่โดดเด่นตัววัตถุ	บรรยากาศพื้นหลังที่ดูมืดทำให้ภาพดูแข็ง ไม่มีมวลอากาศและทำให้ไม่สอดคล้องกับตัววัตถุ
การแก้ไขและการพัฒนา	ใช้เทคนิคการใช้สีเข้มซ้อนทับเพื่อคุมบรรยากาศโดยรวมและผลึกให้วัตถุดูเด่นขึ้น	ใช้เทคนิคการซ้อนทับของสีน้ำมันหลายสีเพื่อให้ภาพไม่ดูตันดูแข็งและสร้างบรรยากาศในภาพให้ดูมีชีวิตมากขึ้น

ตารางที่ 2 สรุปผลการสร้างสรรค์ และผลงานวิทยานิพนธ์(ต่อ)

ผลงาน	ผลงานชิ้นที่ 3
รูปผลงาน	
ขนาด	100x80 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
แนวคิด	นำเสนอเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะเทือนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีส้มและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง
ลักษณะพิเศษ	เป็นภาพที่แตกต่างจากผลงานชิ้นที่ผ่านมาเพราะมีการให้บรรยากาศโดยรวมที่ดูสดใสไม่มีมืดสลัวและมีการนำสายตาโดยให้ความแตกต่างจากบรรยากาศที่ดูสดใสกับตัววัตถุที่ดูเก่าให้เป็นจุดเด่นขึ้นมาแทน
ปัญหา	รายละเอียดในภาพร่างที่คิดไว้มีเยอะจนเกินไปจนทำให้จุดเด่นทำงานได้ไม่ดีพอ
การแก้ไขและการพัฒนา	ลดทอนรายละเอียดของพื้นหลังซึ่งเป็นต้น ไม่นำให้น้อยลงเพื่อเน้นจุดเด่นขึ้นมา

สรุปผลการสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ตลอดระยะเวลาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้มี การศึกษาแนวทางทางด้านรูปแบบ วิธีการมาโดยตลอดเพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านทักษะในการทำงานมากกว่าผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ดังจะได้ศึกษาจากผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงจากศิลปินในปัจจุบัน ต่างๆที่มีแนวทางเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ได้ใช้เวลาในการศึกษาแนวทางและนำมาวิเคราะห์ปรับใช้ ในรูปแบบเฉพาะของตนเองเพื่อให้ได้ผลงานที่ สะท้อนอารมณ์ความรู้สึก และพัฒนาตัวเองค้ ประกอบของผลงานให้พัฒนามากขึ้น ในขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ภาพ จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีต้นและบรรยากาศความเศร้า ในมุมมองต่างกันไปในแต่ละชิ้นงาน มีขั้นตอนการ ทำงาน นำมาคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ เป็นแบบร่างสีไม้และพัฒนาเป็นผลงานด้วยรูปแบบเฉพาะตน ในรูปแบบจิตรกรรมเหมือนจริงเนื้อหาของผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวความเศร้าการจากไปไม่มีวันกลับ ของคนที่เรารักในครอบครัวผ่านสัญลักษณ์คือตัววัตถุที่เกี่ยวข้องและบรรยากาศโดยรวมที่สื่อถึงอารมณ์ เศร้า อ้างว้าง เพื่อให้ผู้ที่ชมผลงานตระหนักถึงคุณค่าของเวลาและการให้เวลากับคนสำคัญ

บทที่ 5

อภิปรายและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

สรุปการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “รอยประทับที่ยังคงอยู่” มีทั้งหมด 4 ชั้น ซึ่งมีแรงบันดาลใจและมีแนวความคิดมาจาก เรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะท้อนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนผ่านสีสันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชายนำมาสร้างบรรยากาศจัดองค์ประกอบมุมมองและสร้างสัญลักษณ์เพื่อให้สื่อถึงตัวน้องชายการคิดถึงคนที่จากไป ในรูปแบบงานเหมือนจริงสะท้อนถึงบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ ซึ่งสอดคล้อง กับกระบวนการและเทคนิคที่ใช้ในงานสร้างสรรค์คือกระบวนการจิตรกรรมเทคนิคการระบายสีน้ำมันบนแคนวาส เป็นเทคนิคที่ต้องอาศัยการวางแผนฝึกฝนทักษะและทดลองเทคนิคในกระบวนการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 4 ชั้น ใช้รูปแบบผลงานจิตรกรรมแบบเหมือนจริง (Realistic) มีลักษณะเป็น 2 มิติแสดงถึงเรื่องราวความเศร้า เสียใจ อ้างว้างในการจากไปของน้องชายโดยมีตัววัตถุเป็นจุดเด่นผ่านมุมมองของการจัดองค์ประกอบผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ที่มีการจัดองค์ประกอบ โดยใช้ จุดเด่นคือโซฟาซึ่งอยู่ตรงกลางเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงเรื่องราวและมีโทนบรรยากาศที่ดูสลับเพื่อให้อารมณ์ความรู้สึกเศร้า อ้างว้าง ได้ชัดเจนขึ้น ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ที่เน้นเรื่องของแสงเงามากขึ้นเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์รู้สึกของงาน ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ที่เน้นเรื่องของมุมมองมากขึ้นเป็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับบรรยากาศมากขึ้น มีการใช้ความแตกต่างของโทนสีในมุมมองหน้าต่างกับข้างในห้องเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นและผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 เป็นการสร้างบรรยากาศ ที่จะแตกต่างจากภาพที่ผ่านมาซึ่งเป็นภาพที่มีแสงสว่างแต่ภาพนี้จะเป็นแสงปกติแต่จะเปลี่ยนเป็นการใช้ความสดใสของพื้นหลังคือต้นไม้ในการนำสายตาไปสู่จุดเด่นคือลูกบอลที่ดูเก่าเป็นการสร้างความแตกต่างของจุดเด่นกับพื้นหลังเพื่อปลุกตัววัตถุให้ดูมีชีวิตมากขึ้นทั้งในแง่ของเรื่องราวและภาพที่เห็น

รูปทรงที่ในผลงานจะเป็นรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับน้องชายเพื่อให้สื่อเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึกได้ชัดเจนและรูปทรงวัตถุที่นำมาใช้ต้องมีความสอดคล้องกับบรรยากาศเพื่อให้อารมณ์ของผลงานไปด้วยกันได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้งหมดนี้จะนำเสนอผลงาน โดยการจัดเรียงลำดับตั้งแต่ชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 4 เพื่อให้เห็นมุมมองการจัดวางองค์ประกอบในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับแนวความคิด ซึ่งบางส่วนของผลงานก็สามารถตอบสนองถึงจุดหมายที่ได้วางไว้ แต่บางส่วนของผลงานก็ยังคงต้องการแก้ไขปรับเปลี่ยน สาเหตุมาจากการจัดมุมมองและองค์ประกอบของวัตถุ การสร้างบรรยากาศในภาพให้มีอารมณ์ความรู้สึกและสอดคล้องสัมพันธ์ไปกับตัววัตถุที่เป็นจุดเด่นบางส่วนยังทำไม่ได้ดีเนื่องมาจากเรื่องของเวลาและประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ ผลงาน ที่ต้องหมั่นฝึกฝนและทดลองให้มากเพื่อให้ตรงจุดหมายที่วางไว้ และทำให้การแสดงออกทางความคิด อารมณ์ความรู้สึก สามารถสื่อความหมายได้ สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น

อภิปรายในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “รอยประทับที่ยังคงอยู่” สร้างสรรค์เพื่อนำเสนอ เนื้อหา สาระ บรรยากาศของความเศร้าในการจากไปของน้องชายผ่านตัววัตถุและมุมมองที่สร้างสรรค์ขึ้นมา จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น พบว่ายังต้องมีการพัฒนาทักษะเทคนิควิธีการของจิตรกรรมเทคนิคการระบายสีน้ำมันและต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการจัดวางและมุมมองขององค์ประกอบในงานจิตรกรรมและงานทัศนศิลป์มากขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “รอยประทับที่ยังคงอยู่” นี้เป็นการนำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งได้แรงบันดาลใจแนวความคิดมาจาก เรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเศร้าและสะเทือนใจ ในการจากไปของน้องชาย นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริงผ่านรูปทรงของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับตัวน้องชาย สะท้อนสีสันและบรรยากาศแห่งความเศร้า เสียใจ เหงา และอ้างว้าง ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยได้รับการชี้แนะแนวทางจากเหล่าคณาจารย์ ทำให้ได้รับรู้ถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน การเลือกใช้ทัศนธาตุต่างๆ เพื่อให้เข้ากับรูปแบบของผลงานแนวความคิดตลอดจนเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยหวังว่า

การศึกษาค้นคว้าและแก้ไขปัญหาต่างๆระหว่างกาปฏิบัติ งานครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนา
สร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพและประโยชน์แก่การพัฒนาผลงานสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

1. การถ่ายทอดมุมมองการจัดวางองค์ประกอบในงานจิตรกรรมเป็นเรื่องที่ซับซ้อนจึงต้อง
ใช้การศึกษาค้นคว้าและเห็นผลงานจริงเพื่อให้ได้รับความรู้และได้ประสบการณ์ที่มากพอเพื่อ
นำมาใช้เป็นมุมมองทัศนระของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและลึกซึ้งขึ้น

2. ควรศึกษาในเรื่องการใช้สีเพื่อสร้างบรรยากาศพร้อมด้วยค่าน้ำหนักสีให้เกิดความ
กลมกลืนและสอดคล้องกับตัววัตถุในงานจิตรกรรม เพื่อให้ตรงกับความคิด อารมณ์ ความรู้สึก

3. นอกจากศึกษารูปแบบผลงานของศิลปินไทยแล้ว ควรมีการศึกษารูปแบบผลงานศิลปิน
ชาวต่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาแนวความคิด เทคนิค และวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน
จิตรกรรม

4. การสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ในเรื่อง รอยประทับที่ยังคงอยู่ เป็นเพียงแนวทางใน
การ พัฒนาสร้างสรรค์ ในรูปแบบหนึ่งซึ่งสามารถทำการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อเป็นข้อมูลใน
การศึกษาต่อยอดการสร้างสรรค์ ในอนาคตได้

รายการอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ (2543). มองสื่อใหม่มองสังคมใหม่. กรุงเทพฯ, เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.

ชลูด นิ่มเสมอ (2557). องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ, อมรินทร์.

ธีรยุทธ บุญมี (2546). การปฏิวัติศาสตร์ของโซซัวร์ เส้นทางสู่โพสต์โมเดิร์นนิสม์. กรุงเทพฯ, สายธาร: 3.

วิกิพีเดีย (2560). "René Magritte." Retrieved 3 กรกฎาคม 2560, from https://en.wikipedia.org/wiki/Ren%C3%A9_Magritte.

วิกิพีเดีย (2560). "นที อุตฤทธิ." Retrieved 3 กรกฎาคม 2560, from <http://www.manager.co.th/celebonline>.

วิโชค มุกดามณี (2555). ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ, พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ณัฐชนน มีดี
วัน เดือน ปี เกิด	9 กันยายน 2534
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลราชบุรี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	265/36 หมู่ 1 ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77000
ผลงานตีพิมพ์	นิทรรศการแสดงผลงานกลุ่ม Amity นิทรรศการช่างเผือกครั้งที่ 5 นิทรรศการแสดงผลงาน ฟัน play
รางวัลที่ได้รับ	ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมช่างเผือกปีที่ 5

